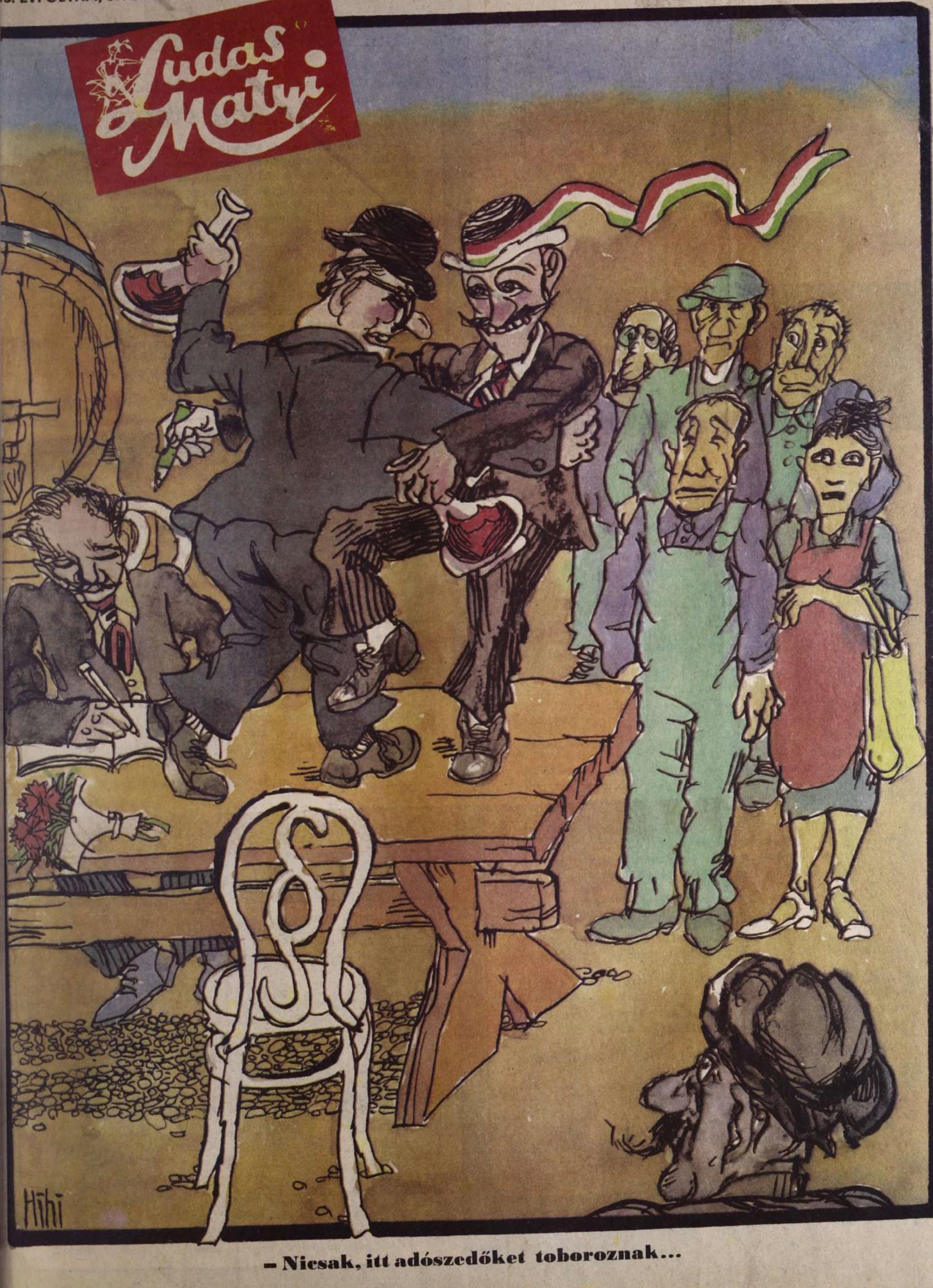
3. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. SZEPTEMBER 16.

– Nicsak, itt adószedőket toboroznak…

CSAK OLAJOZOTTAN

Az Árak Napja

Egy idő óta mind többen morfondíroznak azon, hogy szerencsés nap-e a hétfő vagy sem. Meddő vita ez, mert például annak a kenyai futónak, aki augusztus utolsó hétfőjén világcsúcsot futott Rómában, kifejezetten szerencsésnek bizonyult: sikeréért akkora összeget kap, amennyiért hazájában száz tehenet és ezer hektár legelőt vásárolhat. Kenya persze más, mint a mi országunk, ahol szintén sokan futnak a pénzük után, ám vajmi kevés eredménnyel.

Tanúbizonyság erre a hét első napján megjelenő újságok egyik hírének örökösen visszatérő címe: „Mától ... százalékkal emelkedik az... ára." E kommünikék kétségkívül csekély össznépi örömet keltenek, vélhetően azért, mert az össz népet érintik. De hát tény, ami tény: a tüzelő, a liszt, a kenyér, a cigaretta, a mosógép, az üzemanyag, a színes film, a festék, a taxizás, az üdítőitalok új árának tálalása fülbemászó slágerhez hasonlít. Refrénje van. „Hétfőtől drágább a..."

Furcsa. Hét napja van a hétnek, ebből épp a legelső részesül kiváltságban. Igaz, ahhoz már egész jól hozzászoktunk, hogy a Centrum-hétfőkön áruházak sokasága (név szerint nem óhajtjuk reklámozni) olcsóbban árusított némely cuccot. Most pedig kezdünk hozzászokni ahhoz, hogy hétfőnként a centrum (nem óhajtjuk reklámozni név szerint) hozzájárulásával cuccok sokaságához már drágábban jutunk hozzá.

Nem mondom, előnye is van ennek, hiszen a vásárlóközönség sajkája nem hánykolódik ellenőrizhetetlenül az árhullámokon, íme a fix pont: a hétfő. Amely egyesek szerint onnan kapta nevét, hogy volt nap, amikor hét fő termék ára is fölment. Mások viszont nemes egyszerűséggel csak az „Árak Napja" néven illetik a boldogtalan hétkezdetet. S hümmögnek a kommünikéken, amelyek pedig vétlenek, mert épp az a dolguk, hogy bejelentsenek. Bezzeg a nem bejelentett áremeléseknek nincs egy tisztességes napjuk. Talán azért, mert olykor tisztességtelenek. Amint az ilyen manővereket egy illetékes a minap cikornyás tapintattal körülírta: „... aránytalan áralkalmazás történt."

Térjünk azért vissza az arányos áremelések hagyományossá váló napjához. Sokak szerint eljő az idő, amikor visszasírjuk még ezt a peches hétkezdetet, mert az Árak Napja helyett jövőre beáll az Árak Éve. Ebben olyannyira biztosak, hogy bármibe lefogadnák.

Akár száz tehénbe és ezer hektár legelőbe is.

Fekete Gábor

Bekerítve

Arról értesít a rádió, hogy némely panelházakban penészesedik a lakások fala.

Annyi mindent olvastam, hallottam már ezekről a panelekről, hogy nem lepett meg a hír. Volt már beázás, tapétaszakadás, parkettapúposodás, mennyezetrepedés és még rengeteg istencsapása.

Ezekhez járul most a penészedés.

Hallgatom tovább a rádiót, és megtudom, hogy az új lakás-nyavalyának a legfőbb oka a tökéletesedő nyílászáró szerkezet. Magyarul az ajtók és az ablakok. Remekül zárnak, aminek következtében nincs huzat, így hát nyílnak a penészvirágok a falakon. Korábban, amikor az ablakréseken vígan fütyült be a szél, penésznek nyoma sem volt. A baj másik forrása az, hogy télidőben a népek takarékosabban fűtenek, mint régebben, ezért nem száradnak ki megfelelőképpen a falak, s hódíthat tért a penész.

Eddig azért kapott a fejére az ablakipar, ha rossz ablakot csinált. Jutott a szidalmakból az építőiparnak is, ha a tokokat nem jól helyezte be. Nem maradt ki az üvegezőipar sem, ha terméke nem tömített kellőképpen.

Most vissza az egész? Ha a felsorolt szakmák nem rontják vissza sürgősen a minőséget, büntetést fizetnek?

Hasonlóképp jár a spórolós lakó? Aki energiahordozót takarít meg? Fűtse ezentúl pokolkemencévé az otthonát?

Ördögi kör! Ha így csinálják, az is rossz, ha úgy csinálják, az is rossz. Bedobni a törölközőt nem lehet, mert megpenészesedik. Lehúzni a rolót nem szabad, mert akkor még annyira sem szellőzik a lakás, mint eddig.

Nincs más hátra, mint nyitott ablakok mögött fűteni. És akkor a boldogtalan lakó beköltözhet a megfelelő intézet megfelelő zárt osztályára. Ahol, remélhetőleg, nem zárnak túlságosan jól az ablakok.

Kürti András

SZERZŐDÉSES ÜZLET

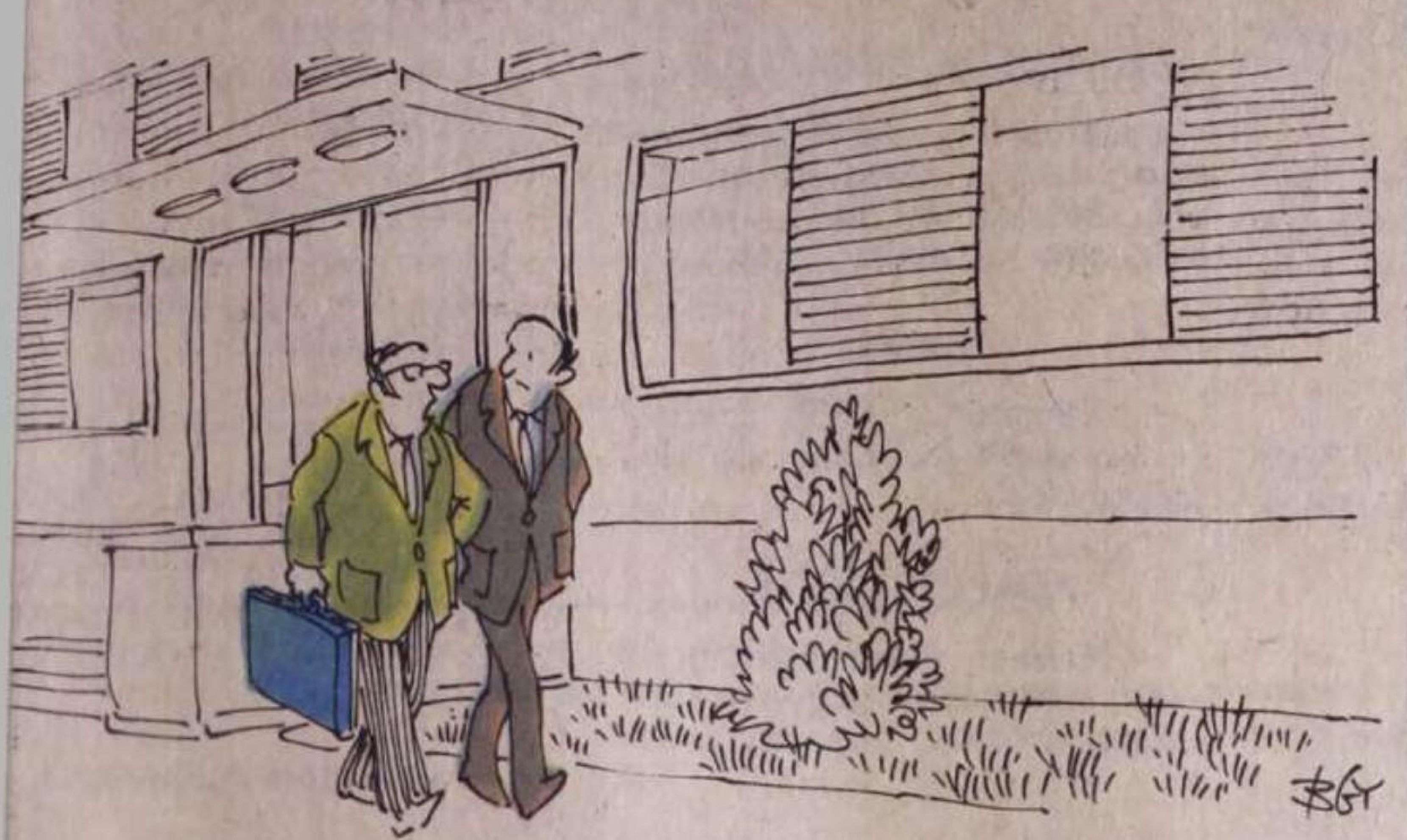

– Csak nem gondolják, hogy én ebből a disznóólból élek!

RENNER YÖRGY:

Már most...

SÉRTETT POLITIKUS

– Úgy gyanakszanak az emberek, mintha eddig sose sikerültek volna a reformok!

MEDDŐSÉGI MŰTÉT

– A férfigyógyászatot keresem, közeleg az adó, az asszony meg folyton ikreket szül.

– Elmegyünk a kabaréba, fiam, hátha a fonákjáról megértjük végre a kormányprogramot!

GYERMEKEK VILÁGNAPJA

– A szakszervezet kezdeményezésére hoztuk be néhány percre a gyerekeket, akiket sosem látnak ébren a papák.

A fejlődés méla spirálja

Hétfő.

Kis üzlet a mellékutcában. „Országos Bóvlibolt NV 4723-as üzemegysége". Belépek. Őszibarack ül a pult mögött. Csupa pír és csupa hamv. Marhapörköltet eszik tarhonyával. Kék lábasból. Zsírpapíron uborkasaláta.

— Na mi van? — mordul rám, marhadarabkákat ciccegve a fogai közül.

— Tizenöt deka sötétkék matlasszét installnék — ereszkedem féltérdre. — Ha ugyebár lehetne...

— Hogy oda ne rohanjak — kapar le a szájpadlásáról egy kis uborkát őszibarack. — Az ártatlanságomat nem kéne?

Esküszöm, ez meg sem fordult a fejemben, de fontolgatni nem merem a témát, mert még leköp.

— Csak tizenöt deka sötétkék matlasszét, ha meg nem sértem.

— Trallala — kacag fel őszibarack. — Hülye maga? Lökött maga? Hol él maga? II. Lajos óta hiánycikk. Nem volt, nem van, nem lesz.

Fejemre borítja a maradék marhapörköltet és belémrúg.

Mi történt? Semmi. Évtizedek óta tudjuk, hogy nálunk legfőbb érték az ember. Csak azt kéne végre eldönteni, hogy melyik.

Őszibarack eladó egy állami boltban havi ötezerért.

Kedd.

Kis üzlet a mellékutcában. Ugyanaz. „Nyuszi Boutique And Shop." Belépek. Őszibarack áll a pult mögött. Ahogy meglát felteszi Händel Messiását a lemezjátszóra, majd eljárja a hétfátyoltáncot. Füttyszavára núbiai lányok jönnek be, a köldökükben egy-egy smaragd. Trónusra ültetnek. Egyrészük strucctollas legyezővel ventilátorozik felettem. Másik részük a talpamat kenegeti. Feltehetően nárdussal.

— Tizenöt deka mat... — kezdeném, de őszibarack forró csókkal fojtja belém a szót.

— Mindent tudok, kisztihand — mondja utóbb, amíg én levegőért kapkodok —, tizenöt deka matlasszét tetszik méltóztatni. Világos, sötétkéket. Mármost milyen sötét legyen az a kék, esedezem? Égsötétkék, tengersötétkék, barlangsötétkék, avagy picassosötétkék?

— Hát van matlasszéjuk?! — tárnyadok hanyatt.

— Nincs, de ez számomra nem akadály. Azonnal befűtöm a kis házirepülőgépemet és elugrom Párizsba, Londonba és Tananarivóba. Mert hogy nálam a kuncsaft szentség, az hétszentség.

Mi történt? Semmi. Őszibarack egy versenytárgyalás során elnyerte a kis üzlet maszekjogát. Üzleti életünk a kapitalista ellentmondások dzsungeljába tévedt. Ahol farkas farkasnak a farkasa s ahol csattogó agyarakkal, bűzhödt lehelettel őszibarackok ólálkodnak.

Szerda.

Kis üzlet a mellékutcában. Még mindig ugyanaz. Belépek. Őszibarack ül a pult mögött. Bal fülében — mely az alabástromhoz hasonlatos — egy ceruza. Keresztrejtvényt fejt. Rámförmed.

— Mi az hogy ausztrál emlős hét betű és a középső gé?

— Izé... nem tudom.

— Na, szép kis idióták jönnek ide a nyakamra.

— Izé... én csak tizenöt deka sötétkék matlasszét szeretnék...

— De nem tőlem.

— Bocsánatát könyörgöm, de mintha ott a legfelső polcon több mázsa sötétkék matlasszét észlelnék...

— Tudja ki mászik fel azért magának? Az a hernyótalpú keresztanyukája.

Mi történt? Semmi. Őszibarack eladta a butikot Stovasszer Bélának és beszegődött hozzá eladónak. Havi tízezerért.

Ugyanis még mindig nem vagyunk ennek az országnak a gazdái.

Legfeljebb béresei.

Kisbéresei.

Peterdi Pál

KÜLFÖLDI VENDÉG

– És meddig tart önöknél a stabilizációs időszak?

SZILÁNKOK

FOGORVOSI VÁRÓ

— Ön a következő! Fáradjon be!

— Szó sem lehet róla, doktor úr. Hála az égnek mind a harminckét fogam ép, egészséges. Csak a képeslapokat jöttem elolvasni.

A MEGOLDÁS

— *Én a televíziónak a hátsó felét nézem. Még soha nem csalódtam a műsorban.*

ILYEN IS VAN

— Beteglátogatóba megyek a kórházba, de én vagyok a betegebb.

FÉRFIDOLGOK

— *Egy szépségkirálynőt vettem feleségül, de otthagytam egy szebbért.*

MEGÁLLAPÍTÁS

Mindig a viszonzatlan szerelem tart a legtovább.

KÖRZETI ORVOS

— *Mi a panasza?*

— *Előbb foglalkozzunk magával, doktor úr. Olyan sápadtnak látszik...*

HALÁLOS SZERELEM

Halálosan szerelmes vagyok ebbe a nőbe, de ha kapok kétszáz forintot, lemondok róla a maga javára.

ÁTOK

— *Nyugodt, boldog öregséget kívánok magának, de fiatal korában.*

FÉRFI DOLGOK

— Nekem nincs feleségem, ezért kénytelen vagyok vadidegen nőkkel gorombáskodni.

NYUGDÍJ

— *Tulajdonképpen elég lenne a nyugdíjam, ha nem kellene a 14 tagú családomat eltartani belőle.*

HAJMERESZTŐ

— ... és ott álltam szemben az oroszlánnal minden fegyver nélkül.

— Megijedtél?

— Dehogy, az eset az állatkertben történt.

BÓK

— *Önt nem fenyegeti az elbutulás veszélye, mert már butának született.*

REKLÁM

DACÁRA ANNAK, HOGY EMELKEDTEK AZ ÁRAK, MI TOVÁBBRA IS CSAK A SZOKOTT ÖSSZEGGEL CSAPJUK BE A KEDVES VEVŐT!

Galambos Szilveszter

ÜZLETEMBER

– Délibábot vegyenek!

KISPAD...

FÜLÖP GYÖRGY:

Ha a kocsid vénülni kezd,
óvjon meg a magas ég!
Bolondosabb százszor, mint egy
öregedő feleség.
Röhögve gyűr maga alá,
(hogy a fene egye ki)
aláfekszel, míg nem látszik
csak a cipőd hegye ki.

Ha a kocsid beteges lesz,
kerülsz rövid pórázra.
Nincs pia, meg szórakozás,
kell a pénz a kórházra.
Cserélni kell a hüblejcnit,
mert hörög a szelelő,
laposra fogy le a bukszád,
meghízik a szerelő.

Ha a kocsid matuzsálem,
új helyzet az merőben.
Csoszog, szuszog, nyögve megáll
fogyatkozva erőben.
Te tolod őt rezge lábbal,
míg bősz leszel s otromba,
belerúgsz, mert nem adhatod
szociális otthonba.

Ha a kocsid roggyant lelke
felmászik az egekbe,
otthagyod egy járda mellett
rozsdásodjon gebedve.
Ám még sokszor felidézed
e guruló sírhantot,
hogy utána képes legyél
szeretni egy – Trabantot.

AZ ÚJ ÜLÉSSZAK KEZDETÉN

ALULJÁRÓS ÍRÓ

– Ő már feljutott a Parnasszusra...

A VIRÁG

A virágöntözési főelőadó megpróbált lebeszélni az ügyről.

— A virág kényes téma! — emelte fel mutatóujját. — Nagyon kényes! Ha túlöntözzük, elrohad, ha nem öntözzük, kiszárad.

— Megfelelően kell öntözni! — mondtam a szakembernek. — Akkor se nem rohad, se nem szárad!

— Megfelelően, az kevés! — válaszolta az illetékes! — Hagyja ezt a virágot a fenébe!

— Jelen helyzetünkben, melyet természetesen jól ismerünk, fontos a virágok helyzete.

— Mondtam már, hogy kényes! Még azt hihetik, hogy gúnyolódunk és megsértődnek!

— Hogy lehet egy virággal gúnyolódni?

— Nagyon is könnyen! — mondta a főelőadó. — Egyesek könnyen azt hihetik, hogy maga virágzónak látja a helyzetet, ez pedig sokakat nevetésre ingerel...

— A nevetés még soha sem ártott senkinek! — mondtam a fővirágásznak.

— Nono! — emelte fel a bal hüvelykujját a főnövényész. — Attól függ, ki nevet és kicsodán! Egyébként is sokféle nevetés van. Ismerünk előremutató, konstruktív nevetést, és néha még ide hallatszik a burzsoázia dekadenciába hajló álszent röhögése. Kell ez nekünk?

— Tessék már mondani valamit a virágokról! — igyekeztem jobb belátásra bírni a virágok tudóját. — Mi van velük? Öntözzük, ne öntözzük?

— Nem lehetne inkább az adóról...? A hálapénzről...? Ezek nem olyan kényes témák. Vagy itt van például a protekció, az átképzés! A világ tele van érdekesebbnél érdekesebb történésekkel, és akkor maga a virágok öntözéséről szeretne írni!

— Most van a szezonja az őszi munkáknak — mondtam az öntész elvtársnak. — Mindenkit érdekel, kell-e öntözni, vagy sem!

— Nincs ősz! — mondta az illetékes. — Akkor van ősz, ha én annak nyilvánítom.

— Rendben — egyeztem bele a jobb a békesség kedvéért. — Mondjuk azt, hogy tavasz van. Vagy tél. Esetleg nyár.

— Egyik sincs! — mondta a főöntési virágász. — Majd értesítem, ha valamelyik lesz! Írjon addig arról, hogy késnek a vonatok, nem lehet kapni ezt-azt, meg hasonló közérdekű témáról.

— Mi a baj a virággal? — kérdeztem.

— A közvélemény, melyet maga is formál, virágellenes. Nem tehetjük meg, hogy megfövünk a saját levünkben, miközben ellenszenvessé válunk a saját tükörképünk számára is!

— Ezt, ha lehetne még egyszer — vettem elő a jegyzetfüzetem. — Olyan szépen hangzott, mint egy idézet!

— Persze, hogy szép, mert valóban idézet! Akár Shakespeare is mondhatta volna, de ő elmulasztotta a lehetőséget, így kénytelen voltam én mondani.

— Köszönöm szépen. Ezt úgy értelmezhetem, hogy Ön a virágok öntözését támogatja?

— Értelmezheti úgy is, de ne hivatkozzon rám. Főképp pedig ne írjon semmit. Ezek a virágok nagyon veszélyesek. Van akinél allergiát okoznak, mások izületi bántalmakat kénytelenek elviselni, van aki pedig rövidlátó lesz!

— Akkor azt tetszik javasolni, hogy inkább ne öntözzünk?

— Ezt én nem mondtam — mondta a virágöntész. — Szívesen mondtam volna, de Shakespeare meg-

előzött. Így az ügy részemről tárgytalan.

— Már elnézést — érdeklődtem. — Shakespeare foglalkozott öntözési kérdésekkel?

— Csak szőrmentén — mondta a szakember. — Egyszer baráti társaságban meglocsolt egy virágot, de utána évekig kétségek között hányódott, vajon helyesen cselekedett-e?

— Shakespeare sohasem hányódott évekig!

— Na látja! Itt van a maga igazi témája! Hányódott-e Shakespeare évekig, avagy sem? Még sikerkönyvet is írhat belőle! Feltéve ha elfelejti azokat a hülye virágokat...

Föld S. Péter

BABONA

– Éjfélkor kell sárkányfüvet tenni a parabola antennába, akkor jó híreket fog venni.

IDEGENVEZETÉS

– És azok a duplán gondterhelt emberek pedig országgyűlési képviselők...

Botrányok az SOS gyermekfaluban

ELŐBB ELHÚZTUK — MOST MEG ELTOLJUK?

– Te jó ég! Otthon hagytam a kontaktlencsémet!

— Menjen el Városfalvi zeneszerzőhöz, és készítsen vele interjút!

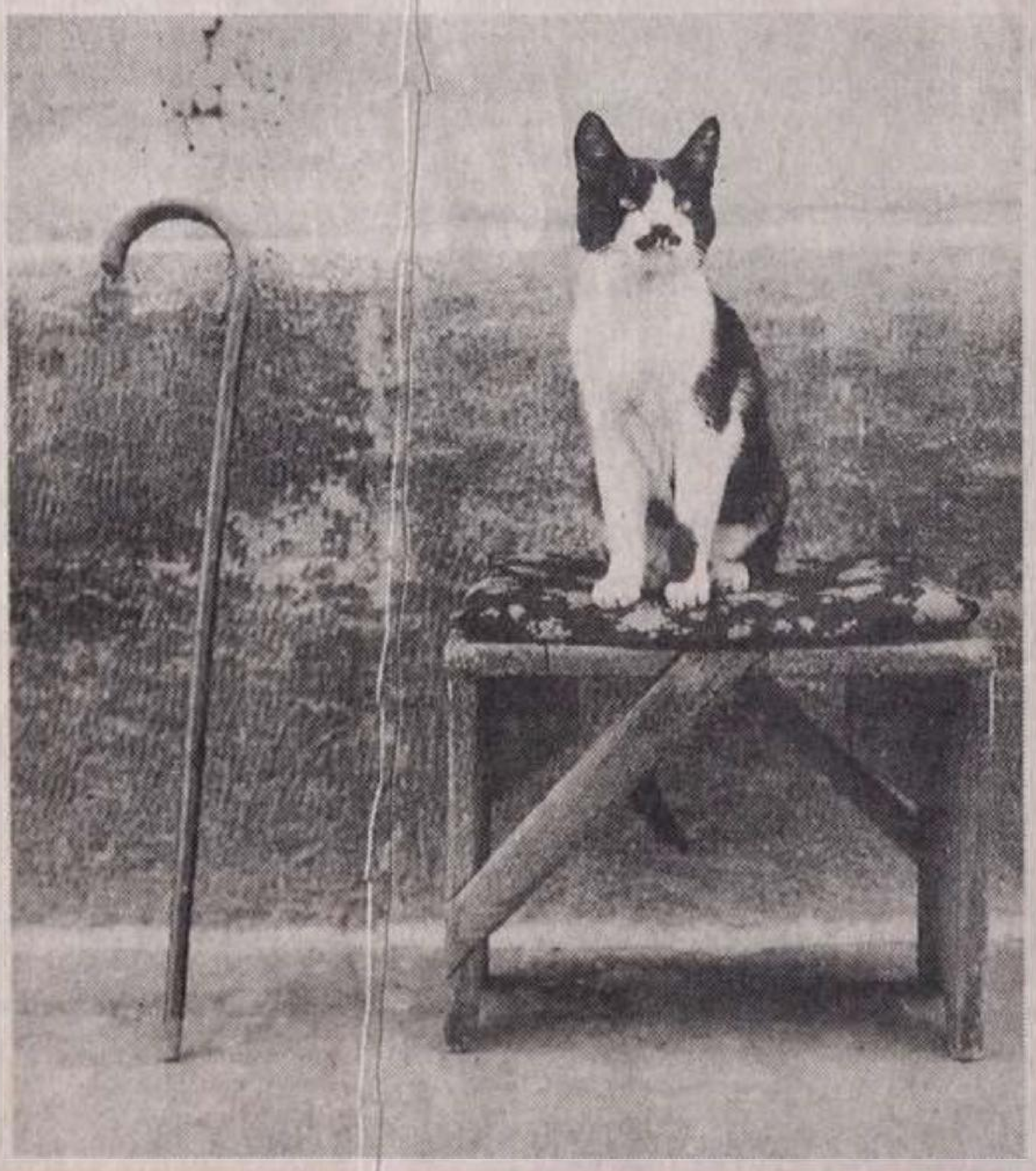
— De én nem értek a zenéhez, főszerkesztő úr!

— Nem tesz semmit. Ő sem...

*

Egy férfi töpreng: — Csak tudnám, mire kell a nőknek a pénz. Nem dohányoznak, nem isznak, nem kártyáznak — és ők maguk a nők.

FOTÓSAROK

MACSKABOT

Japán tudósok, akik idáig főként az elektronika területén értek el rendkívüli eredményeket, most a macska és a bot párosításán fáradoznak. (Képünk a párosítás előtti állapotot rögzíti.)

Mint a szakértőkből álló tudós társaság képviselői elmondták, a macskabot — így nevezik a kifejlesztett jószágot — nem bír majd különösebb gyakorlati haszonnal, bár jóval kevesebb élelmet fogyaszt, mint a szimpla macska, viszont jobban hajlik, mint az egyszerű bot.

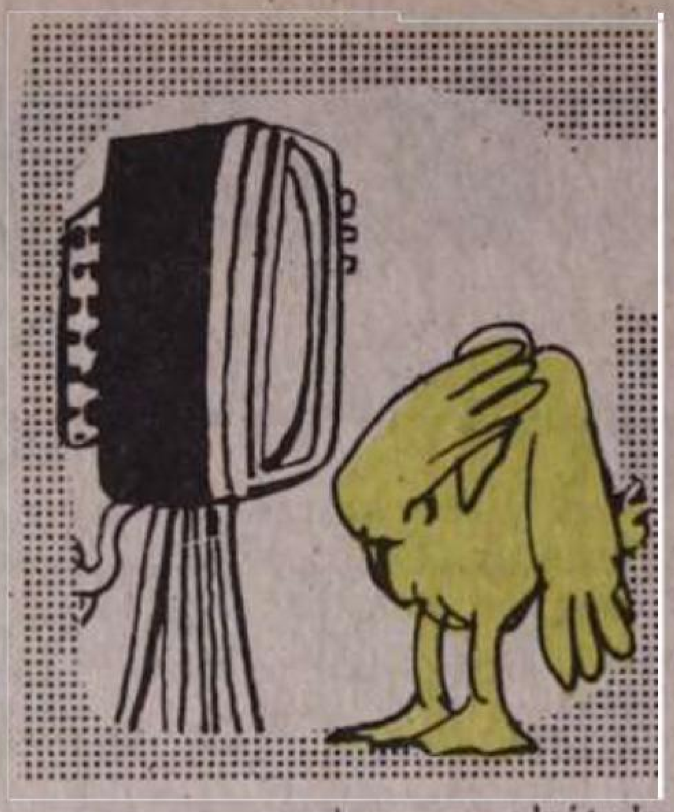
A kutatások idáig mintegy hétszázhuszonnyolc milliárd jent, négyszázhatvankétezer botot és ötszázhetvenháromezer macskát emésztettek fel. Eddig még csupán a kezdeti lépéseknél tartanak, s mindössze egy közmondást sikerült eredményként felmutatniuk. Ez így hangzik: kis macska nagy bottal jár.

A macskabotnak sok ellenzője van, nem bíznak a sikerben, mondván: a botnak két vége van, a macskának viszont csak egy.

efespé

(MTI Fotó)

SKÓT NAPOK

Na, ezek a skótok most megmutatták nekünk, milyen is a jó... krimi. *A gyilkos* című háromrészes film cselekménye végre a szereplők jelleméből fakadt, nem pedig megfordítva, mint — mondjuk — a Lindában; s a három rész nem annyit jelentett, hogy három részre húzták szét azt, ami egyben is elfért volna, hanem, hogy háromba *sűrítették*, amit mások ötben csináltak volna meg. Ökonómikusan, ahogy skótokhoz illik. Három igen kellemes estét szerzett nekünk a tévé, valahára!

Krimi tekintetében egyébként csak a skótok voltak skótok az elmúlt héten, maga tévé nem. A háromrészes filmet (kedd, szerda, csütörtök) pénteken a *Viadukt* követte, majd szombaton *Az öreg* újabb darabja; a meggyilkoltak száma pedig, ha a szombat esti *Meddőhányó*-éit is számítjuk, minimum kilencre (!) rúgott, az alábbi megoszlásban: *A gyilkos*-ban öt, a *Viadukt*-ban egy (plusz egy félvonatnyi utas, ráadásként), *Az Öreg*-ben egy, a *Meddőhányó*-ban kettő. Plusz egy justizmord. És akkor még nem beszéltem Lampiaóról, a vadon négyrészes kapitányáról, mivel őt nem láttam, de gyanítom, hogy a brazil bandavezér históriája sem lesz egészen hullamentes. Igaz, Lampiao és bandája még a négy folytatás alatt is aligha lesz képes annyi holttetemet produkálni, mint Lin Piao és bandája a világ egy más pontján, de ehhez valahogy nem is ragaszkodik az ember.

A tömérdek krimiáldozatról különben eszembe jut a skót vicc, amikor a skót lapszerkesztő megállapodik a krimiszerzővel, akinek művét folytatásokban közli, hogy hullánkint fizet majd neki. Nos, az első folytatásban lelőnek egy milliomost, a másodikban megfojtják a feleségét; a szerkesztő fizet, minden oké. A harmadik folytatásban a szerkesztő meghökkenésére egy fia hulla sincs, ellenben a rész a következő mondattal zárul: „És a Mauretánia óceánjáró, fedélzetén tízezer mit sem sejtő utassal, elindult kalandos végzete felé..." Mire a szerkesztő nyomban föltáncsázza a szerzőt és rádörög: „Idefigyeljen, MacOwen, ha nekem ez a Mauretánia el talál süllyedni, maga ki van rúgva!"

Mellesleg, ami a *Viadukt*-ot illeti, ezt is tiszteletbeli skótok varázsolták a képernyőre: skótnál is skótabb fukarsággal bántak a cselekménnyel, több helyütt is mellőzve a logikai lánc következő szemét, aminél jobban csak az nehezítette meg a műélvezetet (a valódiról nem is szólva), hogy a kópia is félelmetesen skót volt: helyenkint csupán minden tizedik kocka került a szemünk elé. S a sok skótságon az a nem éppen pazar pazarlás sem enyhített, hogy Udvaros Dorottyával, akire e héten alaposan rájárt a rúd (s nem csupán a *Meddőhányó* papjáé és Francisáé), egy dramaturgiailag abszolute fölösleges szerepet is eljátszattak a film készítői.

Skótnál is skótabb volt továbbá — amint azt Gyulai Istvántól megtudhattuk — a Magyar Atlétikai Szövetség, mely eltekintett egy sor fiatal atlétának a római világbajnokságra való kiküldésétől, noha a költségeket a VB szervezői fedezték volna. Mintha a spórolás már-már nem is skót, inkább magyar szokás volna. Sajátságos módon azonban csakis ott, ahol *nem* kéne spórolni.

De a legskótabbnak az Egészségügyi Minisztérium mutatkozott, amint ez a budapesti VII. kerület tanácsának vezetőivel folytatott tévébeszélgetésből kitetszett: ég tudja, miféle megfontolásból — s miféle hatásköri címen — a magas hatóság úgy rendelkezett volt, hogy az öregek klubjának szociális konyháján étkezőkkel újabban 150 forint tagsági díjat is kell fizettetni! Tetszenek érteni: a tavalyinál különben is skótabbul ellátott öregekkel! Hogy ez mennyiben segíti elő az idős emberek egészségét, ne kérdezzék: fogalmam sincs. Nekem innen is, akárcsak a *Viadukt*-ból, hiányzik minimum egy logikai láncszem.

Továbbá egy erkölcsi is.

Timár György

VERDI-CIKLUS PESTEN

– Nézze, Germont úr, ha itt marad, dobom a fiát!

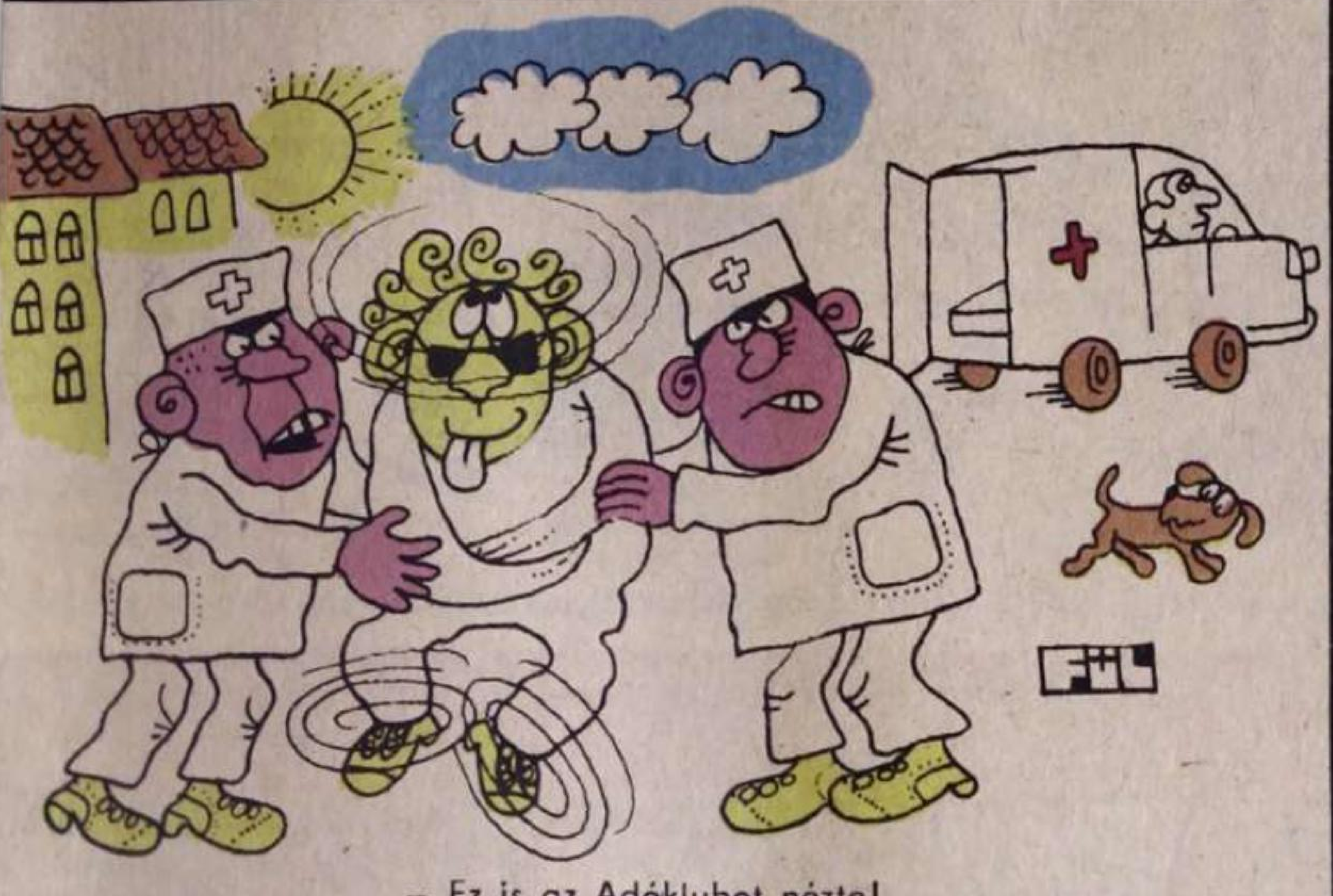

Skócia ellen 0-2, Svédország ellen 0-1

A MAGYAR FUTBALL MÁR ELJUTOTT A NULLAMEGOLDÁSIG

Tippünk a kibontakozásra

ALAKÍTSUNK MAGYAR—MAGYAR BARÁTI TÁRSASÁGOT!

– Ez is az Adóklubot nézte!

KEVÉS SZŐLŐ TERMETT AZ IDÉN

LEVELEK ERRE-ARRA

FEJREÁLLT FIZIKA

Tisztelt Tisztelt tanár úr, úgy is, mint aki hajdan fizikát okított nekem s úgy is, mint a legteljesebb magánember, kérem ne haragudjék, amiért soraimmal épp a tanévkezdet megpróbáltatásai közepette zavarom, de most aktuális.

Szóval, kedves Tisztelt tanár úr, az új iskolatípus apropójából írok. Bizonyára ma még Önnek is újdonság a két tannyelvű gimnázium, ám már nem sokáig, mert amint azt nemrég a televízióban láthattuk-hallhattuk, hamarosan elterjed, s én mindig rettentően örülök, ha valami jó dolog kezd elterjedni minálunk. Az influenza, a rémhír és a rossz modor természetesen nem tartozik ezek közé, hát még az, ha az influenzáról szóló rémhírek terjednek, rossz modorban.

Nos, mint közölték: a két tannyelvű gimi öt éves, az első esztendőben csak a választott idegen nyelvet tanulják a diákok, utána azonban nemcsak magyarul, hanem idegenül is töltik beléjük a történelmet, a biológiát, a matekot, a fizikát és a földrajzot. Gondolom, Ön is osztja a véleményemet, miszerint rendkívül hasznos, okos megoldás ez, több és szebb eredménnyel kecsegtet, mint sokan gondolnák, s nincs igazuk az örök kétkedőknek, akik most azon gúnyoskodnak, hogy bizony remek dolog az, ha valaki nemcsak magyarul, de angolul vagy oroszul vagy németül sem tudja, mi a különbség munka és teljesítmény, kilowattóra és kilowatt között...

Ám itt, engedelmével, azonnal el is térek a tárgytól, vagyis a két nyelven oktató gimnáziumoktól, s a fizikánál is csak annyiban maradnék, hogy a teljesítmény ugyebár — miként azt a Tanár úr akkor régen a fejünkbe verte — időegység alatt elvégzett munka, és a teljesítmény döntően e tényezőktől függ, nevezetesen akkor is növekszik, ha kisebb az a bizonyos időegység, s akkor is, ha nagyobb az a bizonyos munka. Csakhogy az ösztönzés mértéke és módja ugyancsak befolyásolja a teljesítményt, s e ponton már fölborulni látszik a vegytiszta fizika, mit ne mondjak, tán még a Tanár úr is emlékszik a szín-kettes Városfalvira, aki a legbutább volt az osztályban, aztán kiderült, hogy mégis ő a legokosabb, különben honnan volna most BMW-je...

Egyébiránt sem az a fő kérdés manapság, hogy mi a különbség munka és teljesítmény között, sokkal inkább a munkát a munkával, teljesítményt a teljesítménnyel kéne összemérni, a valamiből differenciálni, nem pedig a semmiből nivellálni, ezeket a magvas gondolatokat persze a világért sem a Tanár úrnak adresszálom, csak éppen eszmét cserélek.

És remélem, hogy nem haragszik meg: noha a Tanár urat mind a mai napig becsülöm, a fizikával már más a helyzet, meglehetősen megromlott a viszonyunk, bizonyos alaptételeiben ma már legalábbis kételkedem. Például, ha a fény valóban egyenes úton terjed, miként maradhatnak láthatatlanok bizonyos jövedelmek?

És méghogy az energia nem vész el!...

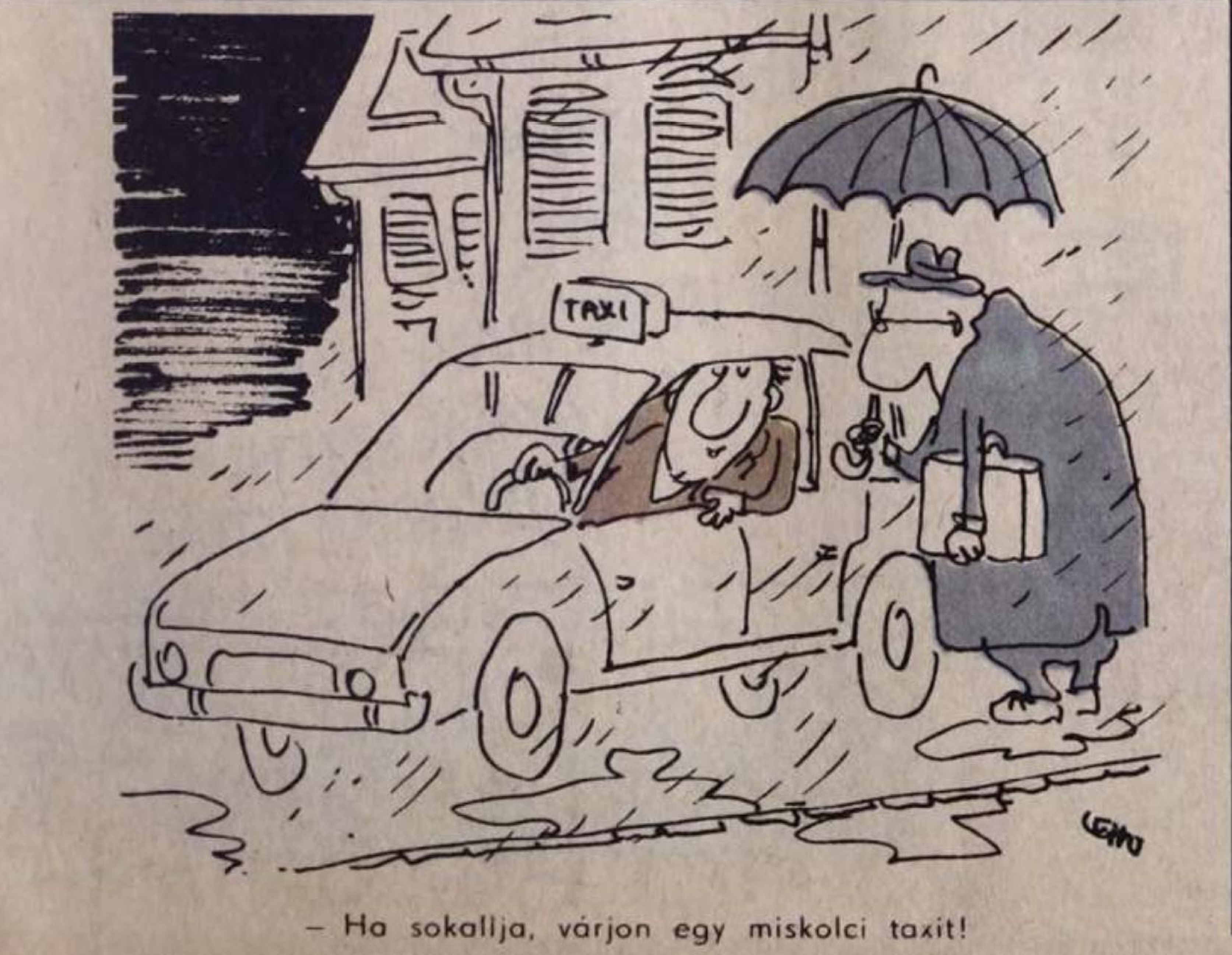
Már akié...

Remélem, Önnek maradt még.

Ha a fizika azóta fejreállt is.

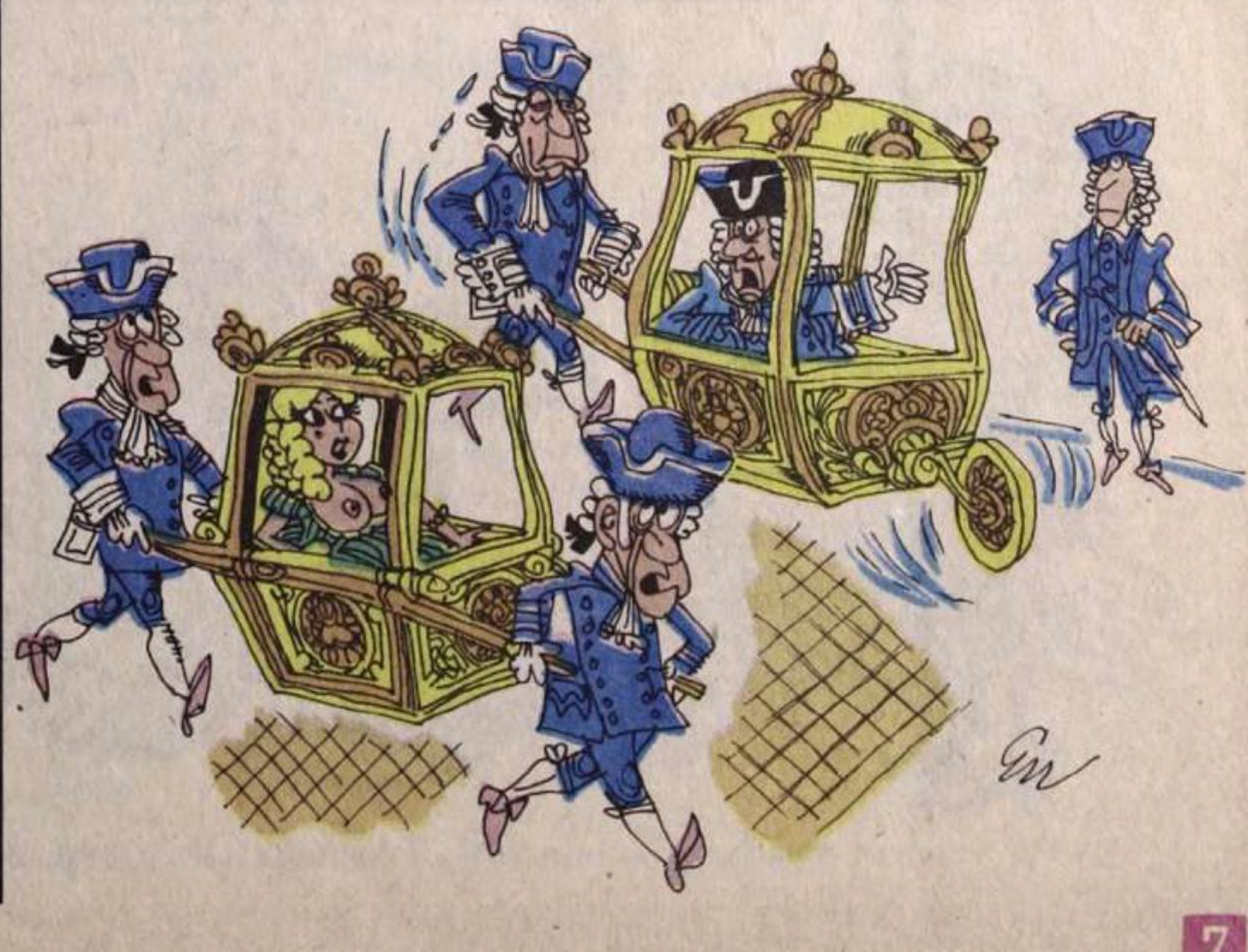
Ettől függetlenül, visszamenőleges tisztelettel üdvözlöm:

Münz András

– Ha sokallja, várjon egy miskolci taxit!

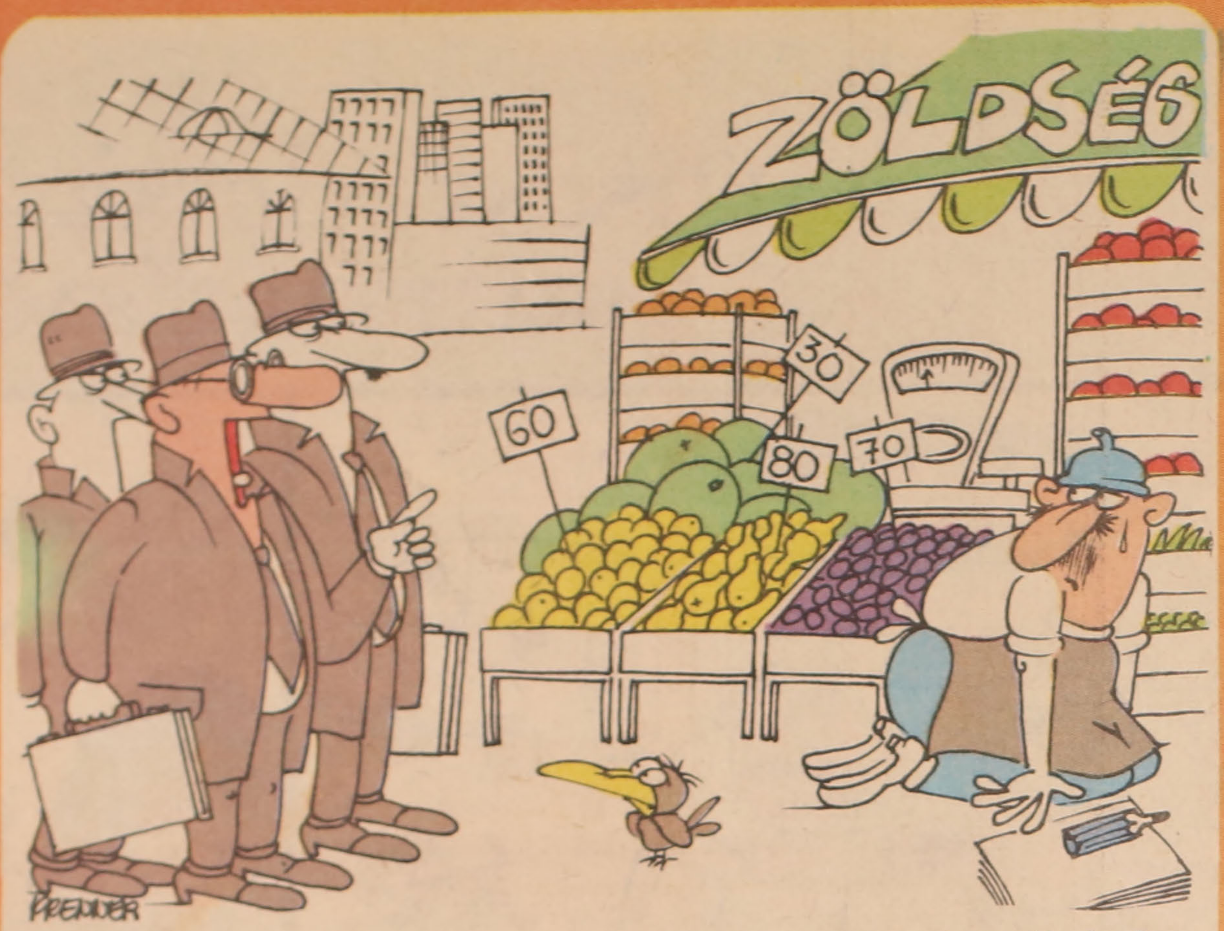
LETSZÁMHIÁNY

A TÖRVÉNY, AZ TÖRVÉNY

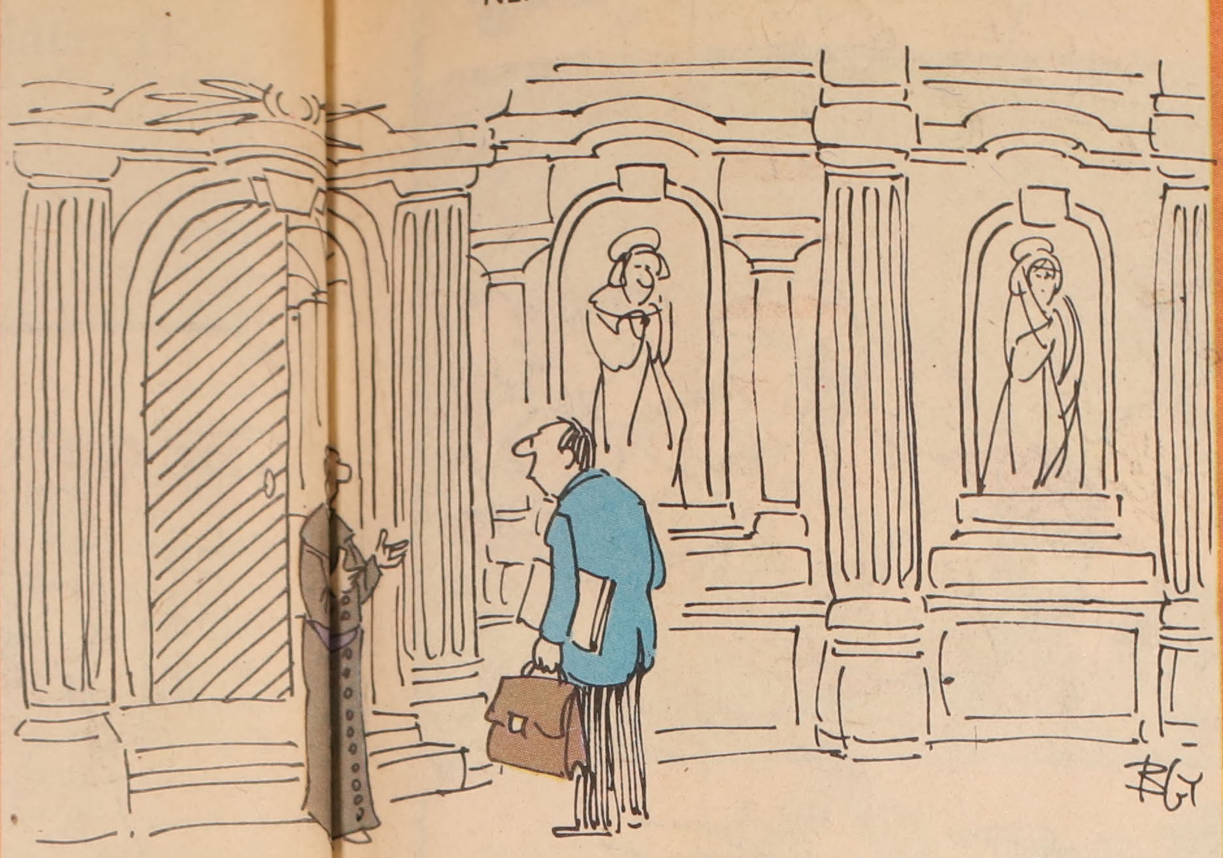

– Így jobban járunk, az állatokat mégis több törvény védi!

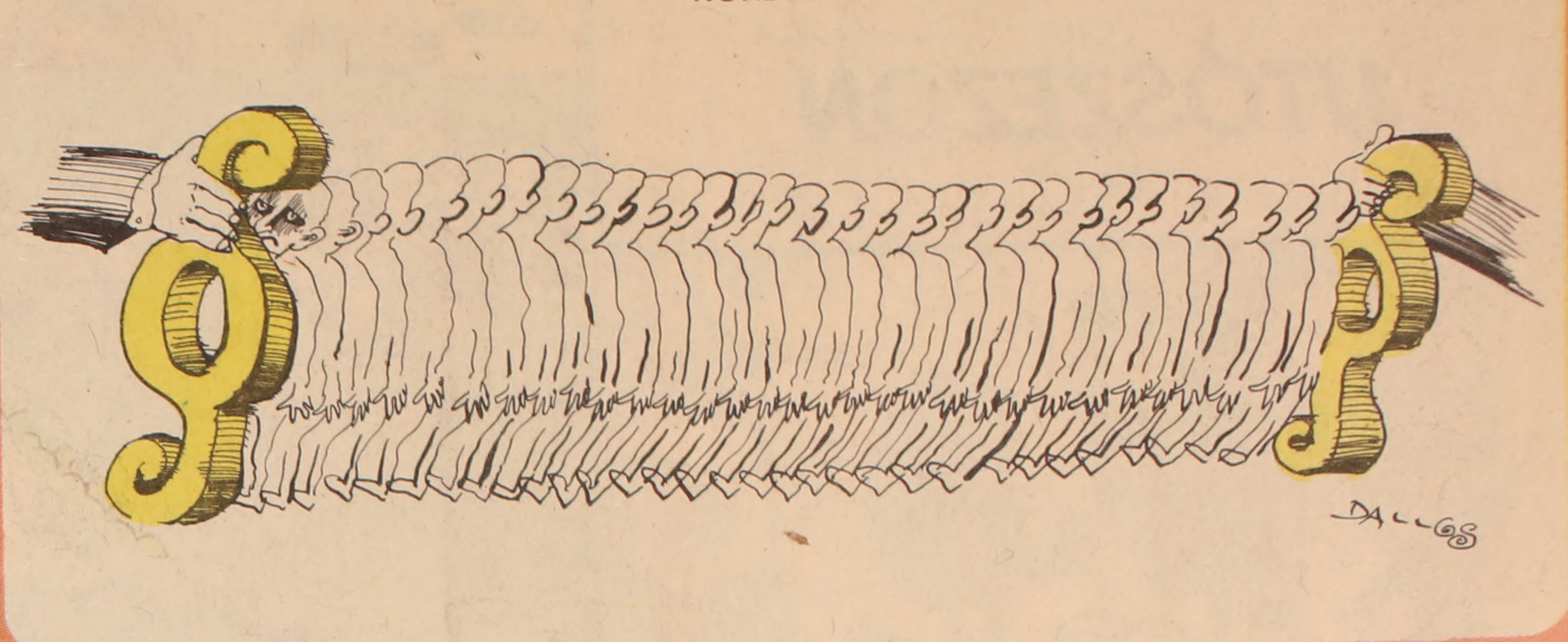
– És leírja ezerszer, hogy nem licitálok rá az állami áremelésekre!

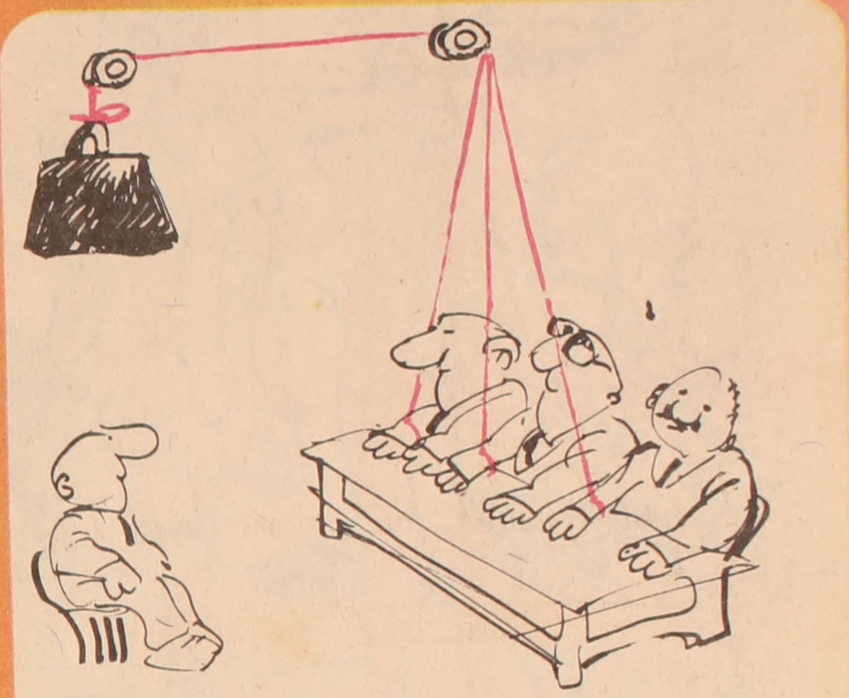
NEPFRONT

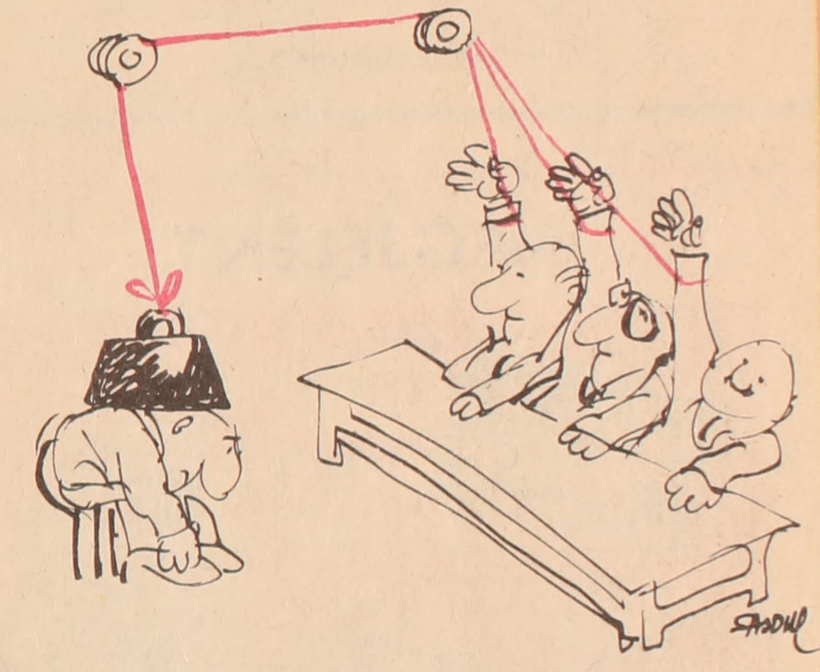
– Az országgyűlés kezdetekor megkondítsuk a vészharangot?

KORDÁBAN

– A személyi jövedelemadót . . .

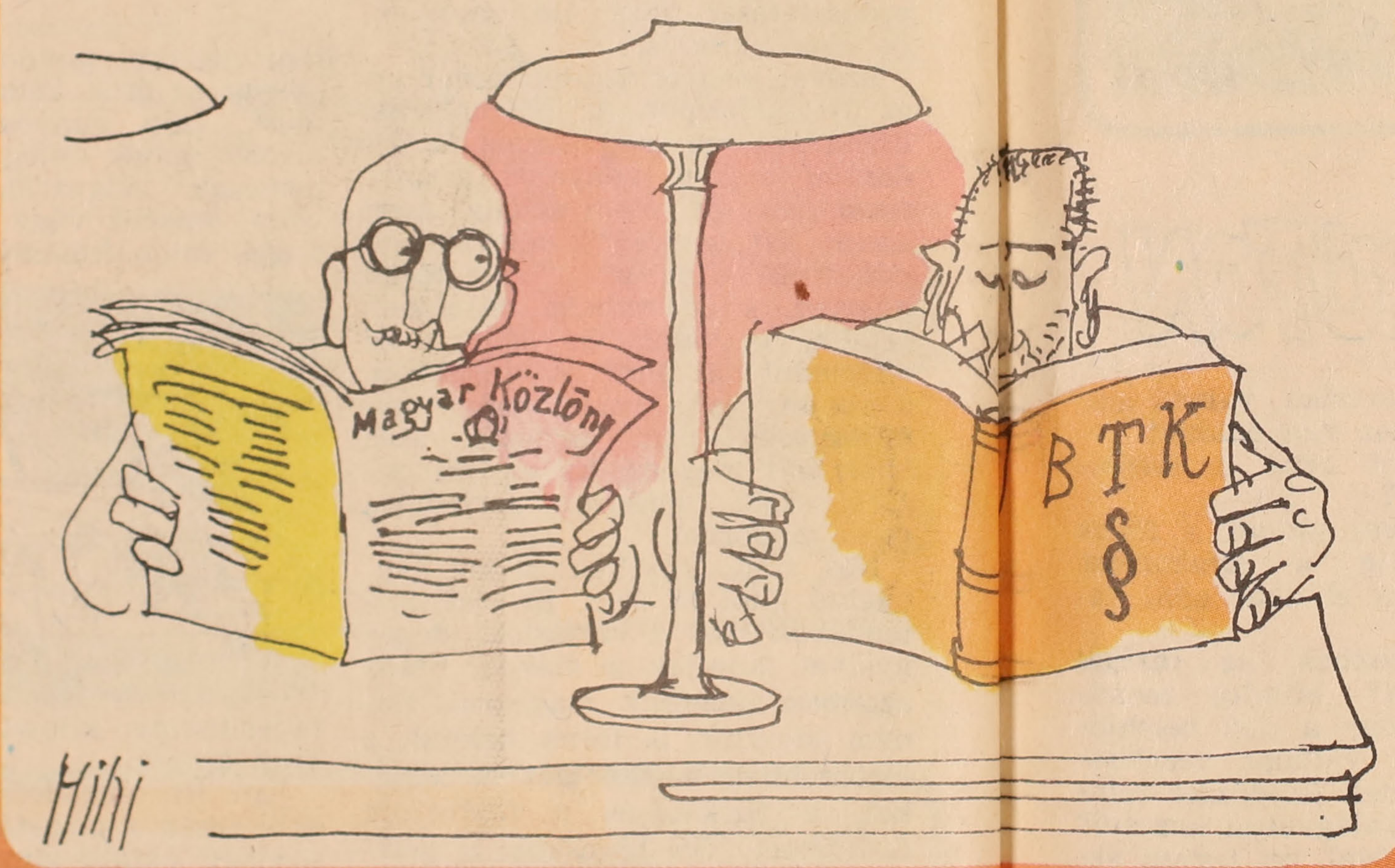
– . . . ezennel megszavaztuk!

– Nincs más választásunk, kartársak! Vagy kilábalunk a bajból, vagy betartjuk a törvényes előírásokat!

NYAJAS OLVASÓK

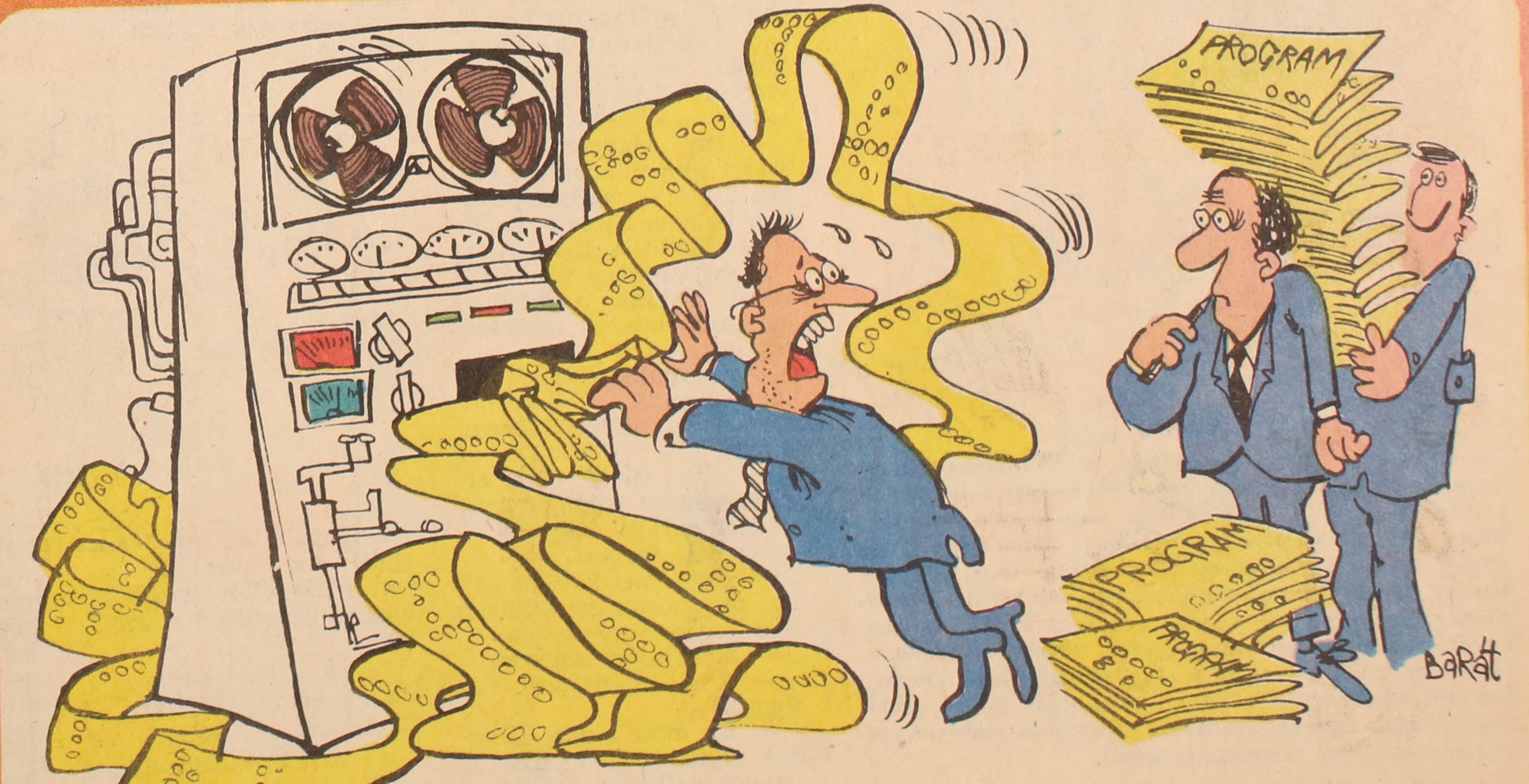

ADÓ ANNO 1988

– Egy vasat se tovább, asszonyom, mert magasabb kategóriába kerülök!

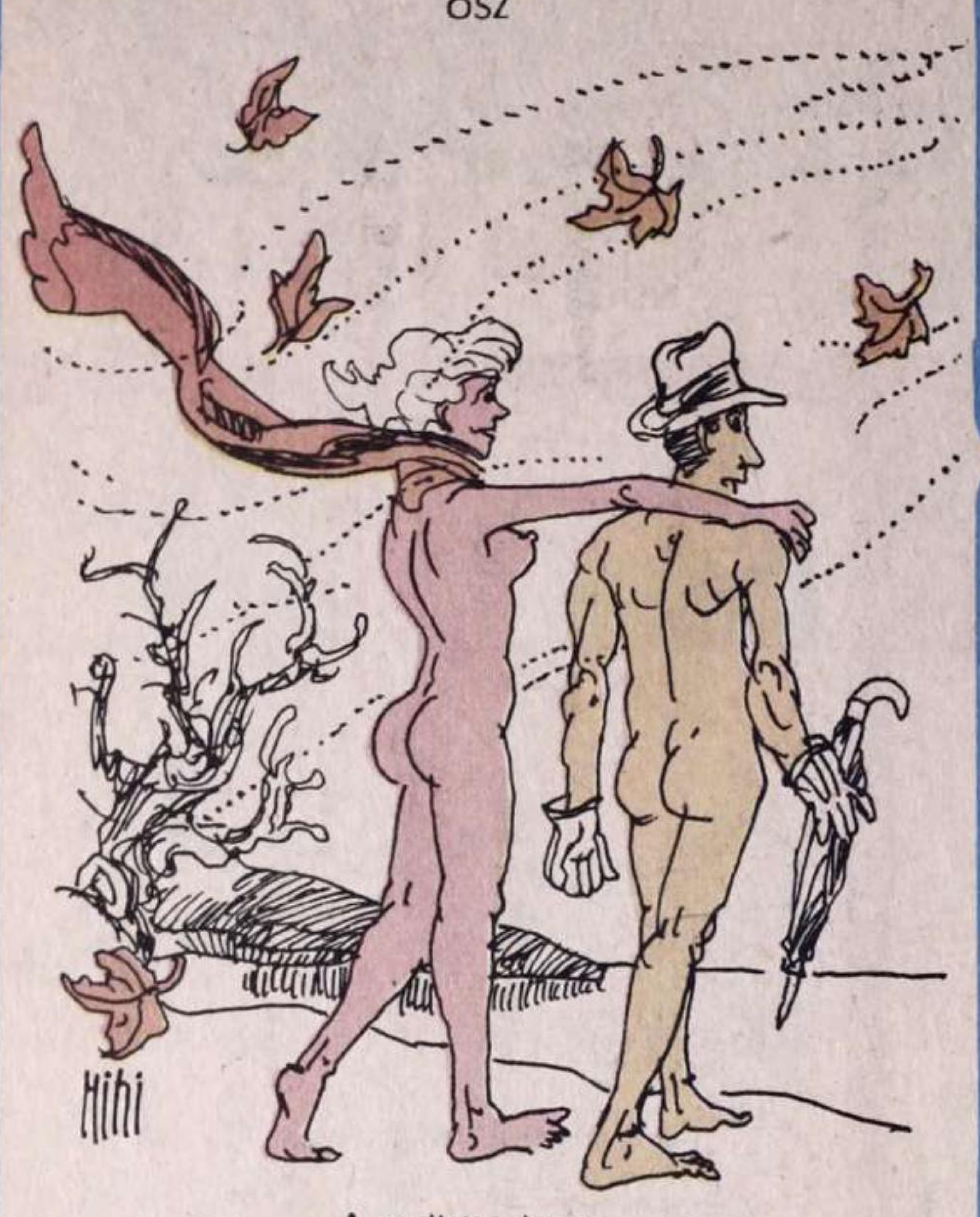

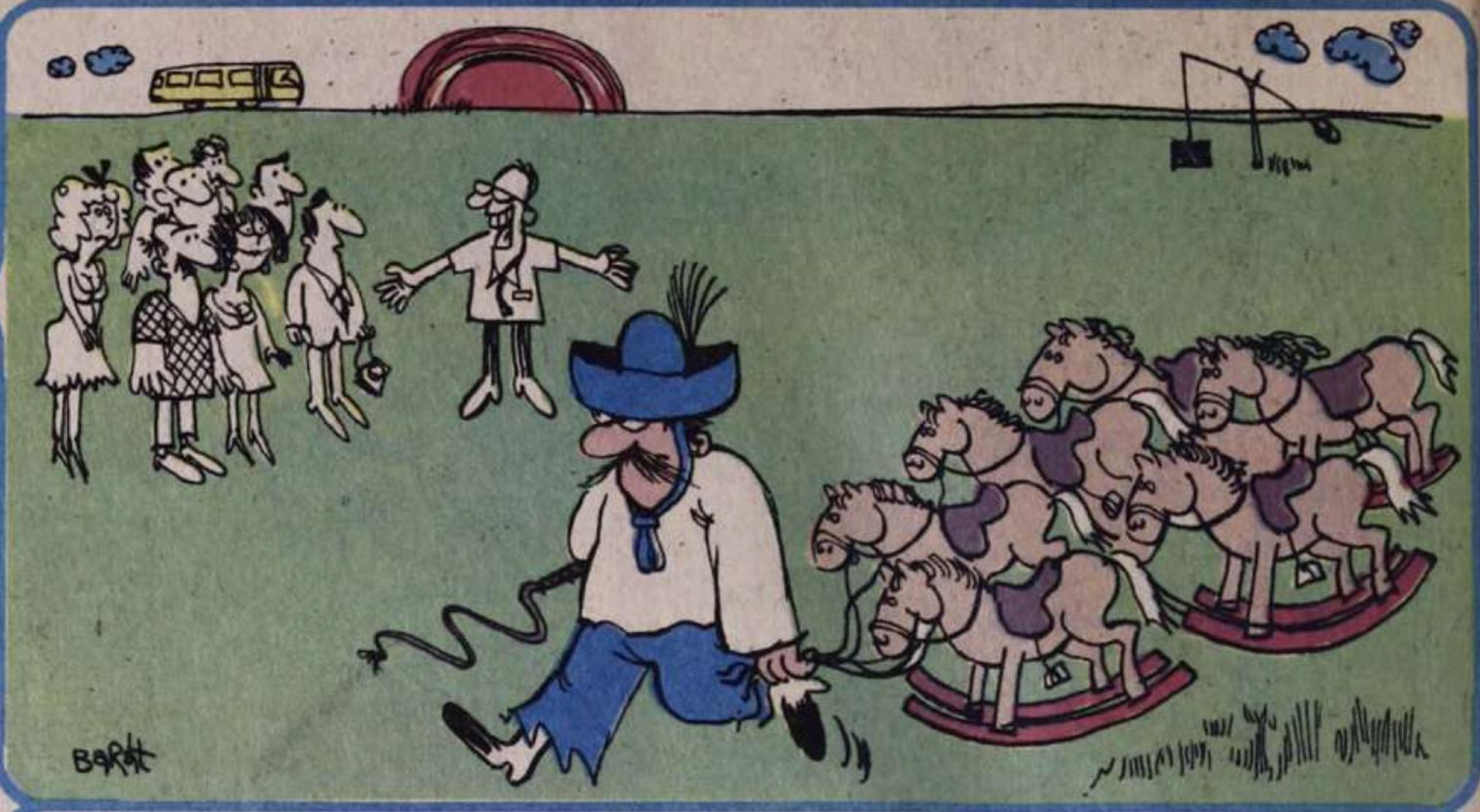
– Nem vesz be mindent, kénytelenek leszünk megszavaztatni.

UTÓSZEZON

ŐSZ

A nudistatelepen

SZARVASBŐGÉS

– Azért ilyen nagyképű, mert tavaly is aranylemezes lett. . .

UNKLE SAMU VÁNDORÚTON

A szőke, bögyös titkárnő bedugja a fejét a főnök szobájának ajtaján.

— Vezérigazgató elvtárs, keresik.

— Ki a fene az?

— Valami Unkle Sámuel Amerikából. Azt mondja, szeretné felvásárolni a raktáron fekvő, eladhatatlan termékeinket.

— Bolond az az ember?

— Nem úgy néz ki, nagyon jól van öltözve. Azt mondja, a Rottenbiller utcából vándorolt ki annak idején, és most segíteni szeretne. Ráköltene a vállalatra százmillió dollárt.

— Jaj, Mancika, miért ereszt rám mindenféle idegent? Már a minisztériumban kellene lennem. Küldje a Samut a Kovácshoz!

A szemüveges, szikár titkárnő bedugja a fejét az igazgatóhelyettes szobájának ajtaján.

— Igazgatóhelyettes elvtárs, keresik.

A megszólított éppen diktál.

— . . . a nettó importszerkezetben megnyilvánuló komparatív hátrány . . . Mi a baj, Jucika?

— Egy amerikai úr van itt, aki hozott a vállalatnak ötvenmillió dollárt.

— Küldje az öreghez!

— A minisztériumba ment.

— Én most fontos anyagot diktálok, nem érek rá vele foglalkozni. Küldje a Kisshez!

A barna, beesett arcú, hadaró titkárnő bedugja a fejét a főosztályvezető szobájának ajtaján.

— Főnök, keresik.

— Ki az már megint?

— Valami amerikai, üzletet hozott.

— Jaj, Jucika, maga tudja a legjobban, hogy még ma el kell készülnöm az exportkimutatással, és képtelen vagyok megindokolni a negyedéves visszaesést. És akkor idehoz a nyakamra egy szakadt kereskedőt.

— Karcsika, valami amcsi pasas van odakint.

— Mit akar a szerencsétlen?

— Nem tudom, a főnök eresztette a nyakunkra. Biztosan el akar adni valamit.

— Ezekben az ínséges időkben? Mindig mondtam, hogy a diri belehibbant a vállalat vezetésébe. Minek küldözget minden agyalágyultat hozzám?

— Szóval, mi legyen vele?

— Egyáltalán nem szakadt. Azt mondják, hozott húszmilliót, hogy kihúzzon bennünket a csávából.

— Jó, akkor küldje át a kereskedelmi osztályra, a Szabóhoz.

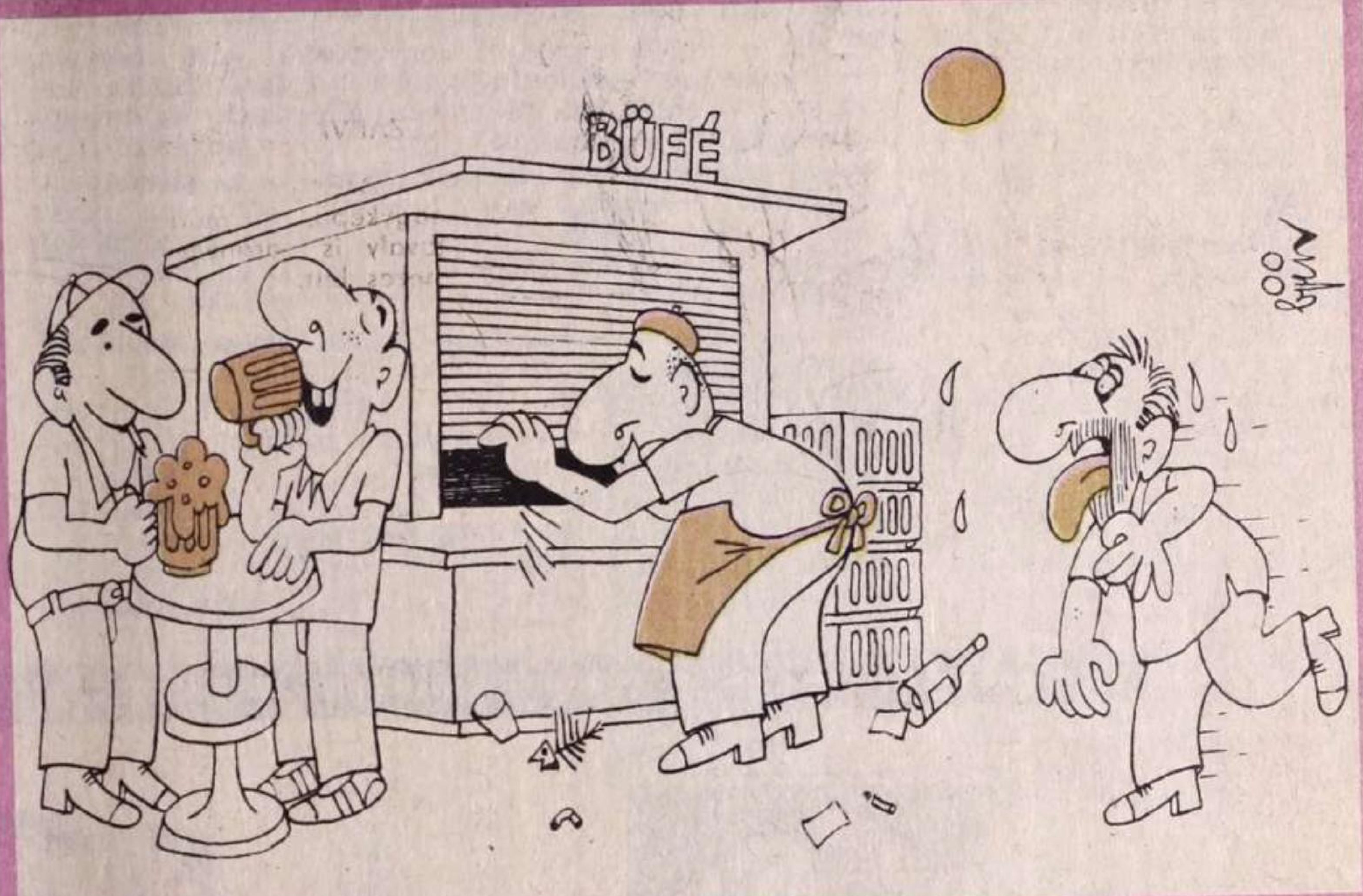
Az őszülő, molett titkárnő bedugja a fejét az osztályvezető szobájának ajtaján.

— Mondja meg neki, hogy írjon egy beadványt, amiben részletesen közli, hogy mit akar. De lehetőleg magyarul, hogy ne kelljen bajlódnunk a fordítással, és hat példányban. Azután majd visszatérünk a dologra. Hogy a fene enné meg, ilyen őrültek házában nem lehet dolgozni!

Barcs Endre

MINI TRAGÉDIÁK

FÜLÖP, LEHOCZKI, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, DUNAI, VÁRNAI

AVE CÉZÁR

Fuccs Lajos, miután az utolsó római szállodacímet is kihúzta a noteszéből, elindult, hogy keressen egy kényelmes padot. Talált is ilyet nem messze a Piazza Renomértól a Circus Maximus melletti parkban. Leterítette a kabátját, még egy kicsit forgolódott, majd lehunyta a szemét. Kis idő múlva valaki megkocogtatta a vállát.

— Ave! — hallatszott egy mély hang.

— Mária ... — dünnyögte álmosan Fuccs.

— Hé! Ember! — mondta megint a mély hang tulajdonosa. Fuccs Lajos meglepetten nézett fel. A pad mellett egy római harcos állt teljes fegyverzetben.

— Julius Caesar vagyok — csapott a katona. J. C. monogramos rövid római tőrére.

— Örvendek. Fuccs Lajos. Mit óhajt? — kérdezte kíváncsian. A hadvezér felemelte a hangját.

— Ez az ÉN padom! — s fegyverzete fenyegetően megcsörrent.

— Talán bérelte? — csattant fel a fiatalember is.

A római sisak elkezdett tágulni annak jeleként, hogy viselőjének már dagad a feje.

— Hallja! Valamikor a miénk volt az egész Földközi-tenger! — A Mare Nostrum!...

Fuccs lekicsinylően nézett, ami a padon fekve igen nehezére esett: — Nagy kunszt! Nálunk meg van Márianosztra...

— Szóval nem adja át a padot?

Fuccs lassan ingatta a fejét és egy csendes dalt dúdolt. A diktátor szemeit az égre emelte.

— Mi sóval hintettük Karthágó földjét! Ott fű többé nem nőtt, ember nem élt...

— Hát ez az! — mondta a másik. — Ha a mi vákuumsóinkkal próbáltak volna maguk hinteni, akkor Róma sohasem lett volna a világ közepe és Karthágó most a demográfiai robbanás epicentruma lenne!

— Mi kenyeret és cirkuszt adtunk a népnek!

— Mit vág fel úgy vele? Ünnepek idején nálunk is van cirkusz a kenyér miatt...

Fuccs legyintett, a cézár pedig őt centit összement. A padot már nem is merte szóbahozni. Aztán felcsillant a szeme.

— No és a költőink? Szónokaink?!

Fuccs felkönyökölt.

— Akkor most jól figyeljen — s mereven a római szemébe nézve elkezdett szavalni:

— „Jégvirág harmatgyík cseppek ülnek ajkamon..."

A hadúr felnyögött.

— Cicero... — suttogta megtörten.

— Libero — vágta rá rögtön Fuccs, hogy fitogtassa idegen nyelvtudását is.

Julius Caesar tekintetében most vad fény gyúlt.

— Ezek után — kérdezte vádlóan előreszegezett mutatóujjal — miért van az, hogy a maga népe mégsem a világ ura?!

A magyar turista arcán ráncok jelentek meg:

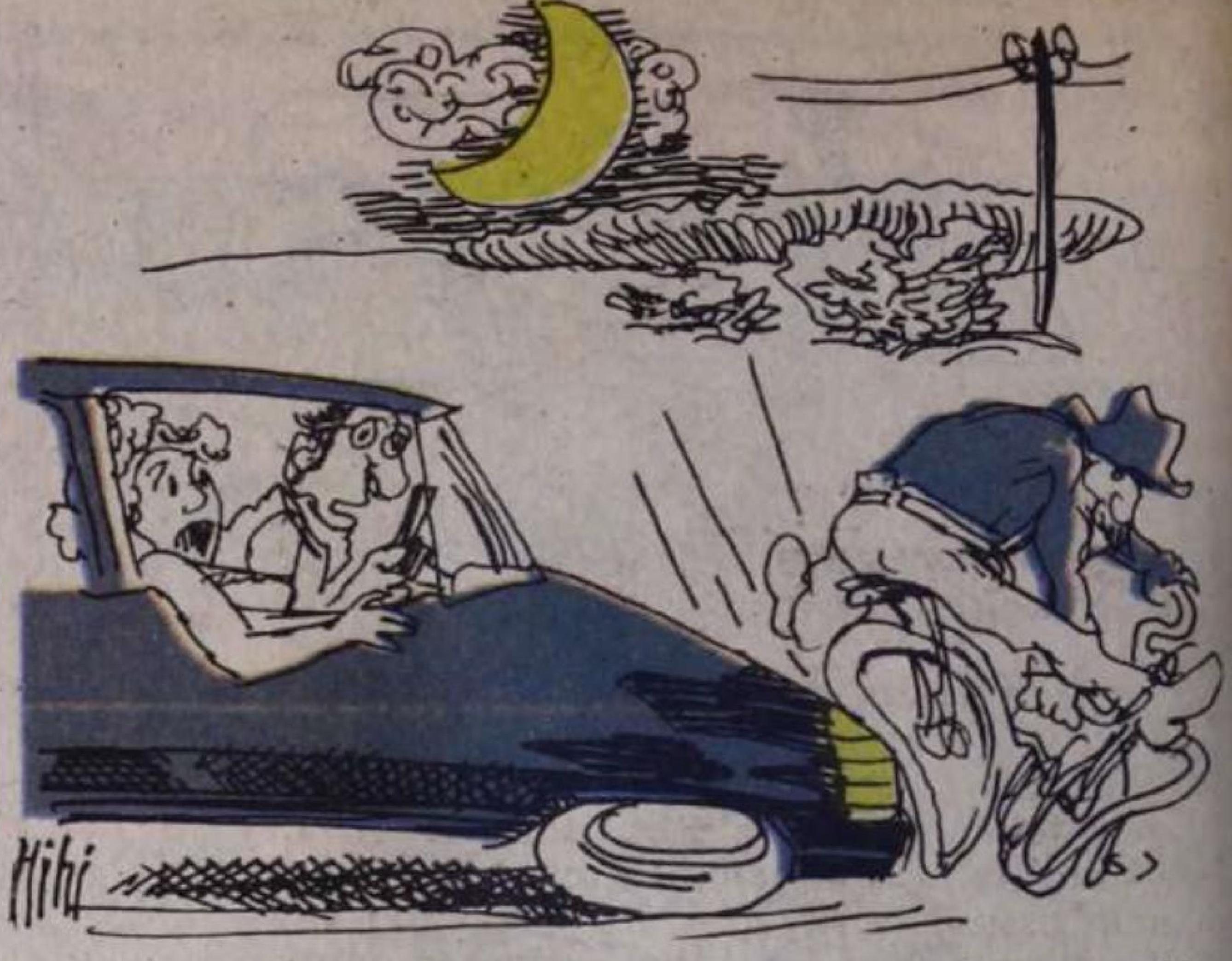
— Azért édes öregem, mert minálunk minden évben elvesznek valamenynyit a kenyérből és hozzáadják a cirkuszhoz. Ilyenkor aztán az egész ország egy emberként jelenti ki, hogy nincs más hátra, mint előre!

Julius Caesar meghatottan nyújtotta a kezét.

— Tudja mit? Nem sajnálom magától azt a padot...

És szomorúan elindult a Circus Maximus felé.

Dián Tamás

– Vigyázz Gyula, szegényebb lesz az ország egy adófizetővel...

– Ez nem délibáb. Egyszerű hanyagság.

AZ OLVASÓ OLDALA

ADÓVITA

KIS ISTVÁN NAGY IGAZSÁGA

Tudom, hogy mint pályakezdő, engem is kedvezőtlenül érint majd az adó, de én nem siránkozom, mint annyian. Ha mindenki csak sír, szem nem marad szárazon, az ország pedig elúszik. Egyetértek Kis Istvánnal, szívesen megszorítanám erős, munkában megfáradt kezét, hogy közösen, kart karba öltve fizethessük be első adónkat.

Timár Béláné
Budapest

Nagy igazságot írt le Kis István, amikor kifejtette a véleményét adóügyben. Nem a fagylalton kell vitatkozni, meg a gyermekek számán, mert amíg vitatkozunk, a Világnak nevezett gyorsvonat elrobog mellettünk. Ha nem fizetünk, annak is megvan az ára!

Békés Róbert
Zalaegerszeg

NEM AZÉRT A HÚSZASÉRT...

Nyári magyarországi tartózkodásunk egy kellemetlen élményét írom le. Július 28-án a Belvárosban — más parkolási lehetőség nem lévén — beálltunk autónkkal a Martinelli téri Parkolóházba. Miközben udvariasan az emeletre irányítottak bennünket, kiderült, hogy beszélünk magyarul. Gyalogosan távozva megkérdeztük, kapunk-e kártyát, a válasz: „majd kifelé" volt.

Dolgunkat gyorsan elintézve egy órán belül visszatértünk az autónkért. Férjem a fülkénél egy húszforintost nyújtott a fiatalember felé, aki mosolyogva közölte, hogy rendben, mehetünk. Miután a Parkolóház minden szögletében lóg egy tábla, hogy a parkolási díj 12 Ft/óra, férjem udvariasan megkérdezte, hol a visszajáró 8 Ft. A fiatalember felvilágosított bennünket, hogy 4—5 perccel túlléptük az első órát, és ha sokat ugrálunk, még 4 Ft-ot rá kell fizetnünk. Majd elővett egy ébresztőórát, amin ő — feltehetőleg — a parkolóház napi teljes forgalmát képes percre ellenőrizni. Ezzel meggyőzött minket, már csak egy számlát szerettünk volna kapni a kifizetett összegről. Erre a fiatalember felrántotta a fülke ajtaját (nem ismétlen el, hova küldött el), de az utolsó mondat amit hallottunk ez volt: „Törjétek össze magatokat!..."

Marad a kérdés: csak a magyarul nem beszélő külföldi fizet többet, mert nem tud reklamálni, vagy mindenki?

Kár a turisták magyarországi tartózkodását ilyen kiskaliberű csalással megkeseríteni.

Marianne Gyöngyösi
Svájc

BOLHAPIAC

KERESNEK: Czobor—Horlay angol nyelvkönyv I. nyelvtani anyagát; — Nyelvtanuláshoz használható kismagnót; — Simon Le Bon, Duran Duran, Arcadia, Nick Rhodes, John Taylor, Roger Taylor képeket, posztereket és mindent, ami velük kapcsolatos; — Amanda Lear-lemezeket; — Fancy műsoros kazettáit; — Kovács Kati: Érj utol c. lemezét; — Háttámlás gyermekszánkót; — 86—92-es testmagasságra vízhatlan gyermekoverállt; — 1903—1943 között megjelent horgász témájú könyveket; — Frankenstein képregényeket; — 15—20 l-es akváriumot teljes felszereléssel; — Régebbi típusú Revue automata diavetítőhöz diatárat.

KÍNÁLNAK: A Méhész újság 1956—1986 között megjelent számait bekötve; — Magyar—német szótárat; — 3—5 éves gyermekre való téli holmikat, orkándzsekit; — BRG Qualiton—Hifi szalagos magnót (régi típus); — A Turista Magazin számait 1977—1982-ig; — A Világ és Nyelv c. folyóirat példányait 1978—1982-ig; — Nők Lapja Magazinokat 1982-től; — A „Négy évszak" c. lap számait 1977 szeptemberétől 1982 végéig; — Különböző külföldi képes folyóiratokat az 1970-es évekből; — 120 db-os szakácskönyv-gyűjteményt (1840—1970 közöttiek); — Sztereó lemezjátszó sasszét; — Alig használt 36-os Dachstein sícipőt; — Monsator WM 66 típ. félautomata mosógépet; — Nullásgépet; — 1910-es évekből való fűzőt; — Csipkéket; — A Lakáskultúra 1967—1978 közötti számait.

CSERÉLNEK: Sztereó lemezjátszó sasszét Czobor—Horlay angol nyelvkönyv I. nyelvtani anyagára; — Jó állapotban levő Grundig ZK 145 típ. orsós magnót jó állapotban levő írógépre; — Modern Talking I—II—III. albumát és a Silent Circle I. albumát kazettán a Pokolgép együttes bármelyik kazettájára, esetleg más heavy metal együttes kazettájára; — A Méhész Újság 1956—1986 között megjelent számait bekötve és magyar—német szótárat használható benzin- vagy dízelmotorra; — Külföldi együttesek posztereit, képeit és 400 autogramcímet Simon Le Bon, Duran Duran, Arcadia, Nick Rhodes, John Taylor és Roger Taylor képekre, poszterekre, kitűzőkre és bármire, ami velük kapcsolatos; — 10—14 éves fiúkra való orkándzsekiket, pulóvereket, kötött garbókat, iskolatáskákat, tornacipőket, félcipőket, sportcipőket, jó állapotban levő Harkov típ. versenykerékpárra; — Muzeális értékű Mambó típusú magnetofont villany táskavarrógépre; — Üzemképes Singer varrógépet állványos, süllyeszthető táskavarrógépre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

TÜCSÖK és BOGÁR

A magyar csapat, amely bámulatos akarással és eltöltséggel harcolt a lovasfiaskó után minden tizedért.

Ami belefér!

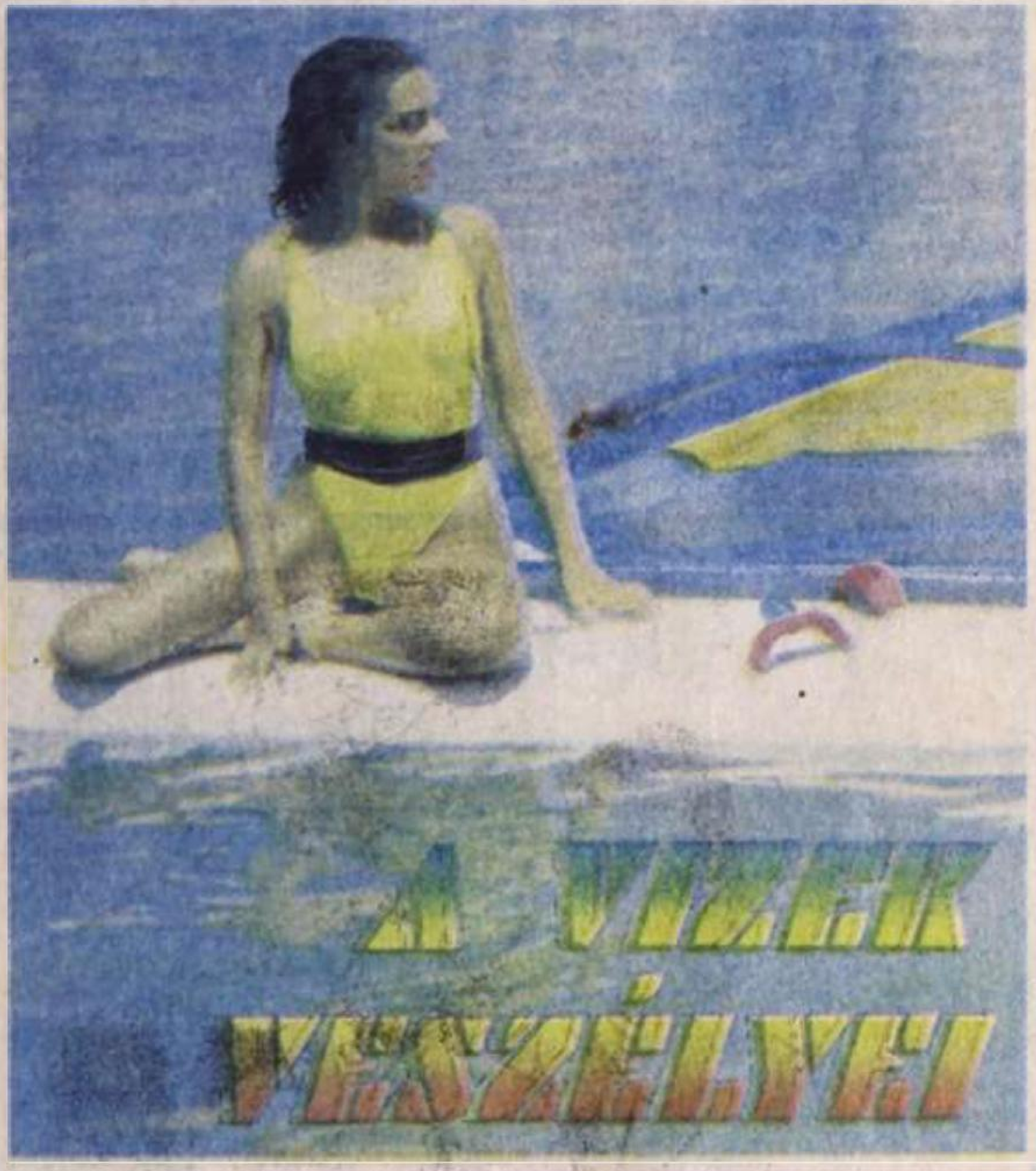
(A Pest megyei Hírlapból nyírta Szaló Erzsébet, hernádi olvasónk)

Nagykőrös, Tanácsháza

Nagykőrösön tökéletes az egyház és az állam viszonya!

(A Heves megyei Népújságban lelte Kálmán Lajos, hevesi olvasónk)

Mi vállaljuk a veszélyt!

(Beküldte Takács Zoltán, zalaegerszegi olvasónk)

INDULÁS ELŐTT – ÉTKEZÉS UTÁN KERESSE FEL
A BUDAPEST-DÉLI, BUDAPEST-KELENFÖLD PÁLYAUDVARON
SZÉKESFEHÉRVÁR, HAJMÁSKÉR, VESZPRÉM, AJKA, CELLDÖMÖLK, SÁRVÁR, SZOMBATHELY
ÁLLOMÁSOKON LEVŐ ÉTTERMEINKET ÉS VENDÉGLŐINKET
KITŰNŐ KONYHA!

Biztos, ami biztos

(A MÁV menetrendben találta Fuchs György, szombathelyi olvasónk)

OK: A LÉTSZÁMHIÁNY

Ez évi 30. számunkban „Főszezonban zárva" címmel jelent meg panaszos levél, melyre az alábbi választ kaptuk a Siófoki Városi Tanács Városgazdálkodási Osztályától:

A levélíróval teljesen egyetértek hiszen a Kaposker vállalat 411. sz. boltjának bezárásával sok helyi lakos és üdülővendég alapvető élelmiszerellátása vált kedvezőtlenné. Az egység szerződéses üzemelési formában működött. A vállalkozó tartozása azonban a vállalattal szemben jelentős összegre emelkedett, így a vállalat azon intézkedését, hogy a szerződést felmondta, nem kifogásolhatjuk. Azt viszont kértük a vállalattól, hogy a hatósági leltárt követően az egységet mielőbb nyissa meg, figyelemmel az idegenforgalmi szezonra. Ezen kérésünknek a mai napig nem tettek eleget, munkaerőhiány miatt. A vállalattal közösen keressük a megoldást, de csak az élelmiszerkereskedelem területén közel 300 fős létszámhiánnyal küszködünk.

Szarka József
osztályvezető

CSALÓDÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Kiábrándultam belőle, amikor megmosakodva láttam.

200—200 forintot nyert:

Imre Dénes, Kaposvár, Gyár u. 59., 7400.
Szabó Józsefné, Sajóörs, Dózsa u. 5., 3586.
Barabás Györgyné, Budapest, Paulay Ede utca 7/9., 1061.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

– Na, és mit káromkodik már a picike?

TRIBÜN

Ivan Lendl, a profitenisz csillaga nem rajong az újságírókért. Múltkor is beállít hozzá egy, Ivan fanyalogva fogadja:

— Na, maga is rosszkor jön.

— Hogyhogy rosszkor?

— Amikor éppen itthon vagyok.

A nagycsapat kiküldi az intézőjét, hogy figyeljen meg egy kisegyletbeli játékost. Az elégedetlenül tér vissza.

— A világért sem szabad leigazolnunk. Ez a srác olyan ügyetlen, hogy amikor hanyatt esik, akkor is betöri az orrát.

Richard Lembke nyugatnémet riporter aranymondásai között olvastuk:

— Az életem olyan volt, mint az öttusázók lovaspályája. Valaki tízméterenként emelt egy-egy mesterséges akadályt elém.

Milyen ember az új edzőtök?

— Idehallgass, ha ez az ember csak arról beszélne, amihez ért — nyomasztó lenne nálunk a csend.

Jack Nicklaus, a veterán golfprofi mondta:

— Az ember vénségére rájön, hogy nem a pénz a legnagyobb dolog a világon.

— Hát micsoda?

— Az adó.

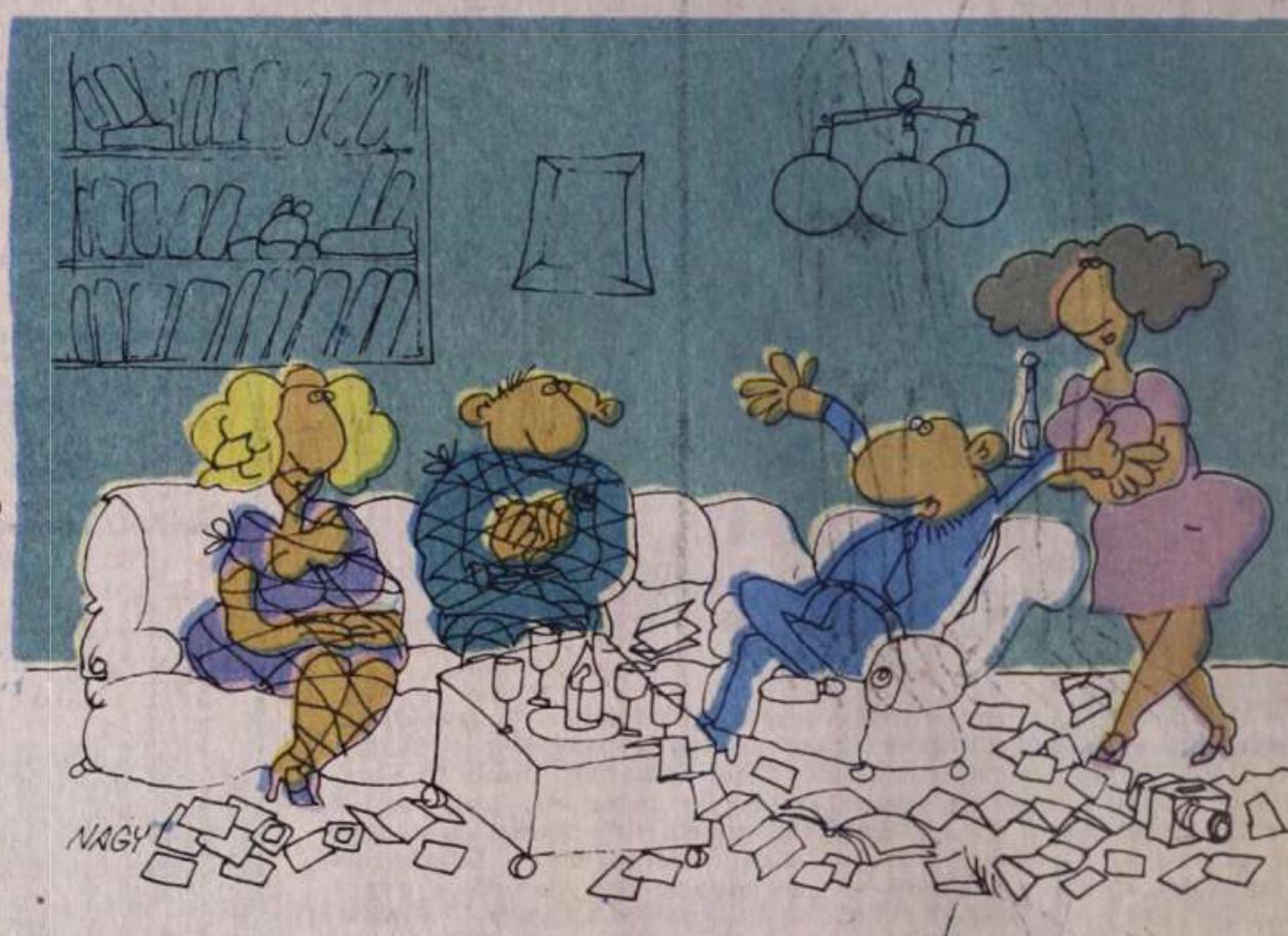
(p. p.)

VÁLTOZÓ IGÉNYEK

– Az önök előszobájában építjük fel az új Nemzeti Színházat . . .

ELMÉNY-BESZÁMOLÓ

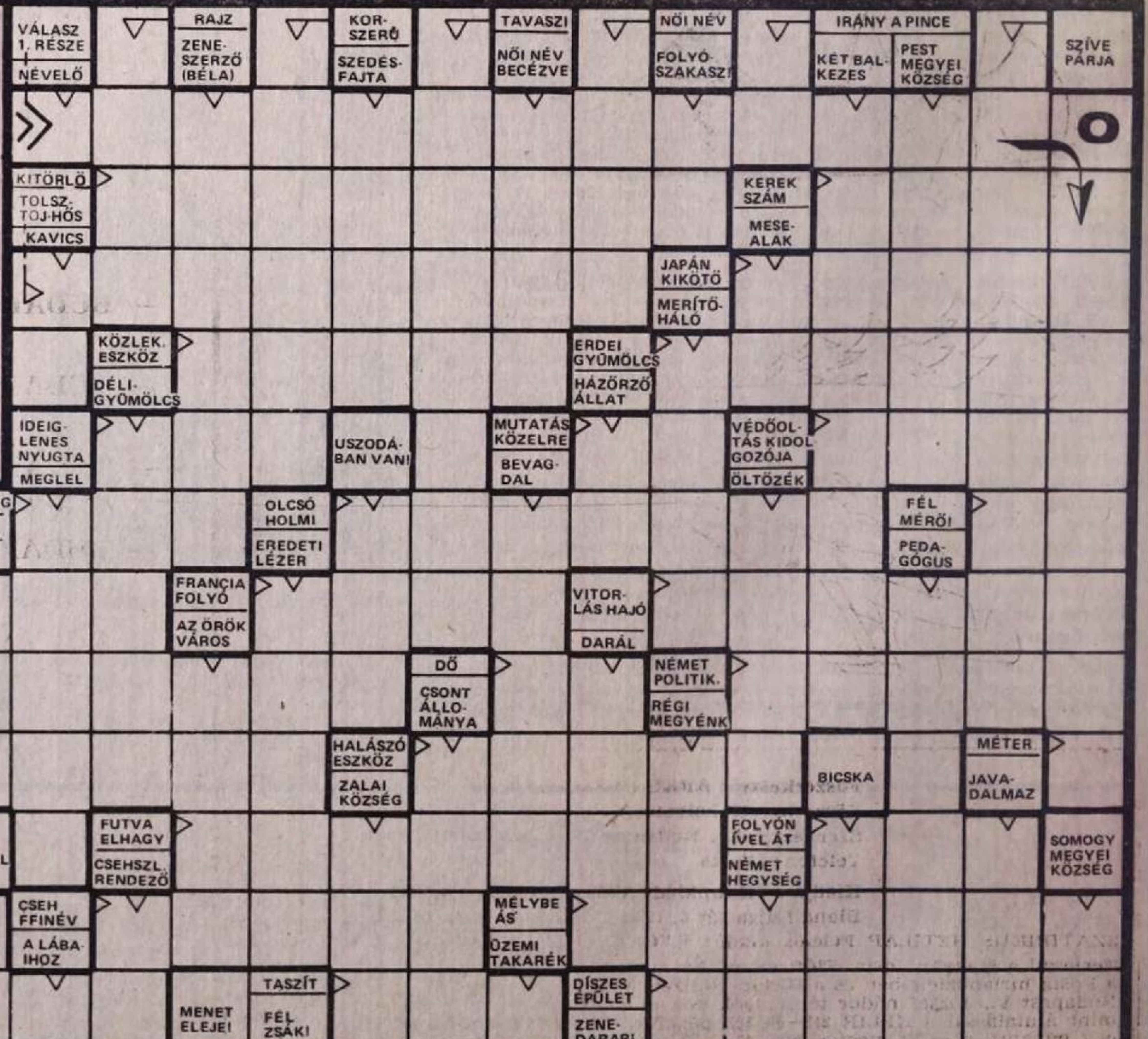

KÉRDÉS

A professzor fölteszi a kérdést a medikusnak a vizsgán: – Miből lehet fölismerni, hogy valaki gyengeelméjű?

Az orvostanhallgató válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 21-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

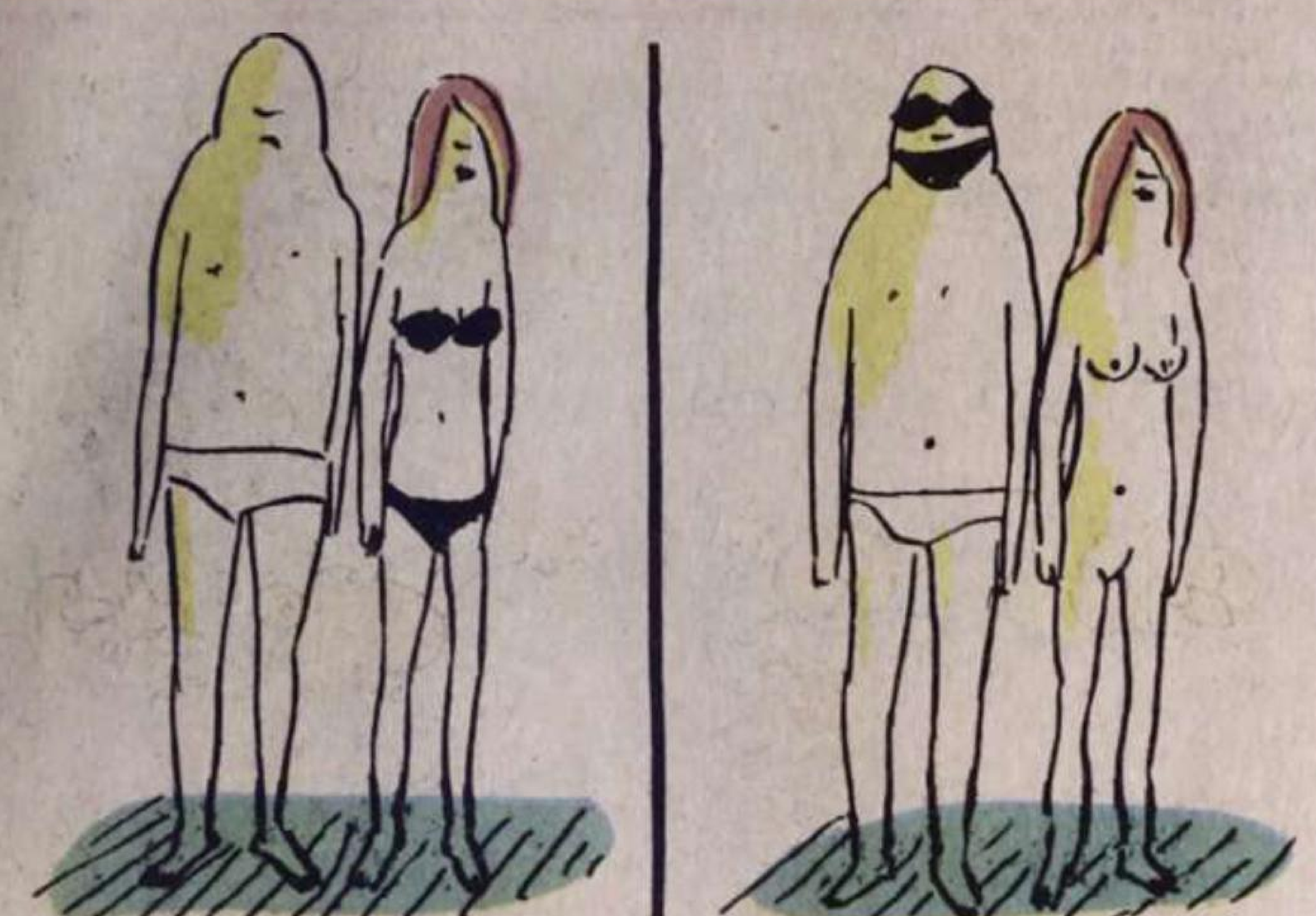
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

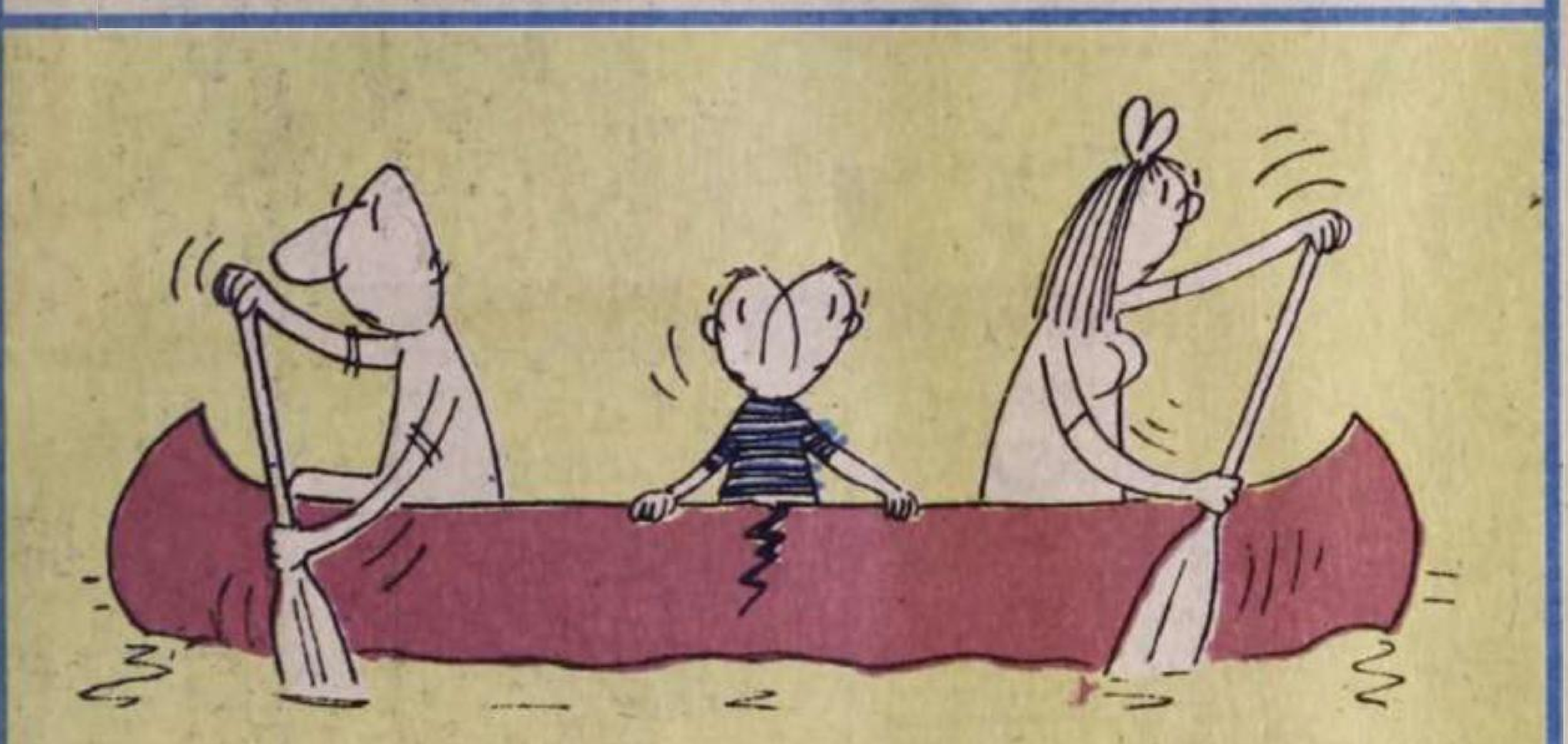

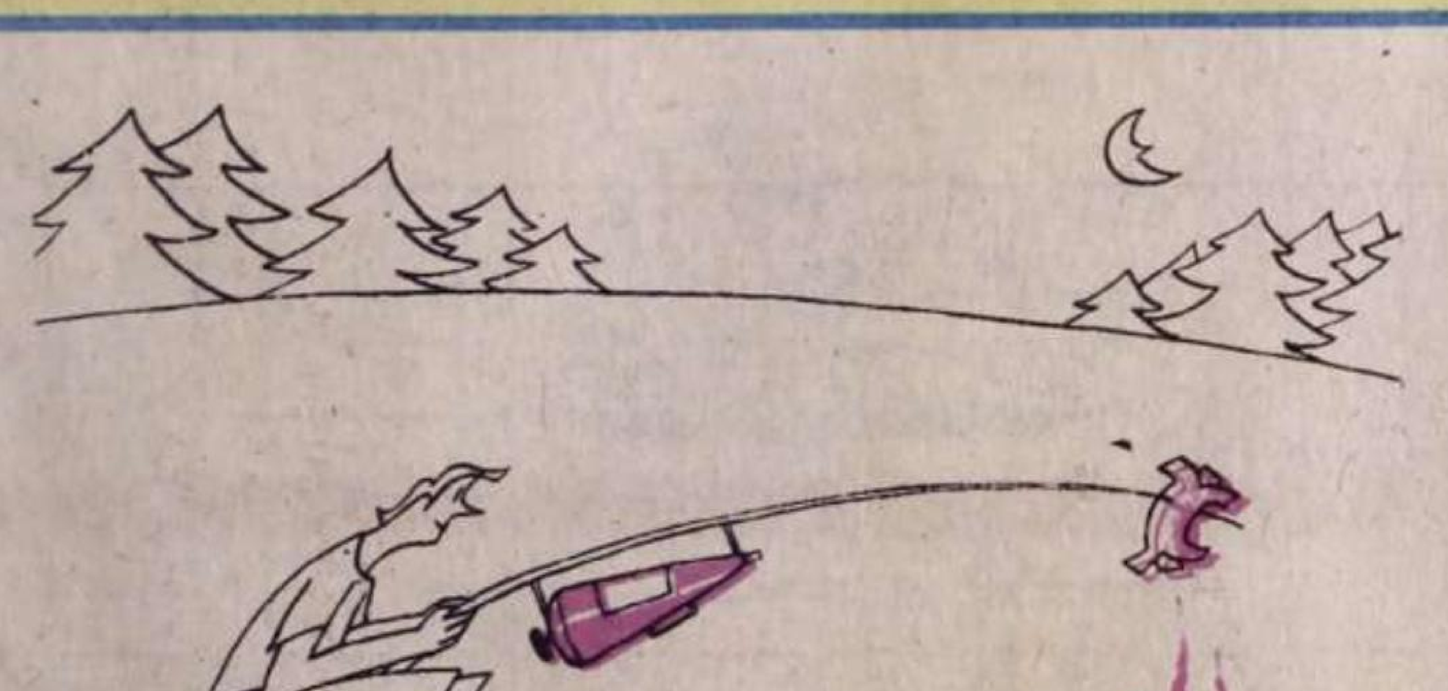

IMPORT HUMOR

CSEHSZLOVÁKIÁBÓL

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER VERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
87.2308/20-37.
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

SAJDIK FERENC:

SEGÍTS, ÉG!

